

SENSE

EDITA

Falla Sant Vicent de Paül - Diputada Clara Campoamor

EQUIP DE LLIBRET

Espai obert, espai creatiu

COLLABORADORS

Josep Lluís Marín, Giuseppe Grezzi, Simona Donzelli, Alicia Sáez Cutanda, Arturo Chevarria, Ernest Gomez Andujar, Paula Piñango Camarena, Anna Anònima, Pere Miats, Oncle Granero, Paco Moreno, Marí Purí, Esther Pagán, Luís Ramírez, Mar Parra, Melanio Montaña, Adriana Galindo Pedregosa, Susana Barres, Maribel Pedregosa, Ana García Ránde, Rodamons, Gil Manuel Hernández i Martí, Alejandro Ros, Rubén Galindo, Víctor Argüello Lava i Juanfe Sanahuja

MAQUETACIÓ

Yogur de Fresa

DEPÒSIT LEGAL

V-259-2016 wwwllibretdiputada.es

El present llibret ha participat en la convocatòria dels premis de la Generalitat Valenciana per a la Promoció i l'Ús del Valencià.

Este llibret participa en els Premis de les Lletres Falleres.

Aquest llibret participa en el PREMI PUNT VOLAT.

Web

Àudiollibre

006 **Espai obert, espai creatiu**
Pròleg

SENSE POR

010 **Josep Lluís Marín**
Parlem en valencià
sense prejuís

012 **Giuseppe Grezzi**
Viure sense fum?

014 **Simona Donzelli**
Vivint SENSE Barreres.
Una crida a la inclusió total

020 **Alicia Sáez Cutanda**
Sense llibret no hi ha falla

022 **Arturo Chevarria**
Sense pèl no hi ha paradís

024 **Ernest Gomez Andujar**
Germanor i Diversitat

026 **Paula Piñango Camarena**
Pèls fatals

027 **Pere Miats**
Amb i sense

028 **Anna Anònima**
Sense Trellat

029 **Paco Moreno**
Sense

030 **Marí - Purí**
Valor i al Trò!!

031 **Esther Pagán**
Sense pessigolles

032 **Luís Ramírez**
Sense Imatge

033 **Mar Parra**
Fets imprescindibles

034 **Melanio Montaña**
Sense coneixement
de causa

035 **Adriana Galindo Pedregosa**
Sense sal

036 **Susana Barres**
Sense corbata

037 **Maribel Pedregosa**
Sense tapa

038 **Juanfe Sanahuja**
Una carta, sense segell

039 **Ana García Ráñez**
Sense tu...

	SÚPER ESPORTIU			SENSE VERGONYA	
040	Sense trellat	060	Monument major Sense por	086	Junta directiva infantil
043	Sense límits	066	Què és sense por?	87	Comissió infantil
045	Sense complexos	068	El vostre amic Rodamons No soc sense... soc amb	088	Marta Martínez i Collado Salutació de la Fallera Major infantil
	LA FALLA	069	Recompenses	090	Maria José López i Faus A la Fallera Major infantil
048	Luis, Juanfer, Salva i Domingo Salutació de la presidència	070	Premis i nominacions	092	Monument infantil Sense Vergonya
050	Junta directiva	072	Setmana fallera	097	Natalicis
051	Comissió	074	Records fallers	098	El vostre amic Rodamons El Ric Sense
054	Raquel Blanco i Mellado Salutació de la Fallera Major			102	PUBLICITAT
058	Victor Argüello i Lava A la Fallera Major			148	HIMNE

Espai obert, espai creatiu

PRÒLEG

enguany? “Sense”?

Que m’ho expliquen, per favor, que no acabe d’entendre-ho bé.

Per si de cas t’ho plantejes... tens sort. T’ho vaig a explicar.

T’ho diré així, sense mala sort, i ja vas fent-te una idea del que vull contar-te.

“Sense” és el meu trage d’enguany i abasta tot el que vullgues expressar en positiu, gastant una preposició, que de primeres du una connotació negativa... sense.

Però, com sempre, nosaltres, li donem la volta.

Per exemple; A tu, amiga lectora, que potser t’agrada disfressar-te, i et disfresses una vegada a l’any. I a més potser que siga en Falles, i potser a més a més, que la disfressa siga de raïm... Per dir-te alguna cosa. I tu penses:

–”sense pegues”...

Que fàcil! Encara que no t agrade gens i estigues del raïm fins al monyo.

Però també hi ha a qui no li agrada un pèl disfressar-se i has de dir-le:

- Xe, “sense pressió” - i al final es disfressaria.

Bé, a mi em toca enguany disfressar-me de... “Sense” i ací estic, emocionat del tot.

Sense por, sense vergonya, sense prejudicis, sense complexos, sense

**QUE M’HO
EXPLIQUEN, PER
FAVOR, QUE NO
ACABE D’ENTEN-
DRE-HO BÉ.
PER SI DE CAS
T’HO PLANTE-
GES... TENS SORT.
T’HO VAIG A
EXPLICAR.
T’HO DIRÉ AIXÍ,
SENSE MALA
SORT, I JA VAS
FENT-TE UNA
IDEA DEL QUE
VULL CONTAR-TE.**

embolics, sense límits, sense caspa, sense mànigues, sense patir, sense trellat, sense pels a la llengua... Tenim “Senses” per avorrir, així que anem al gra. Quin “sense” és per a tu?

Desitge que mai siga... Sense llibret. Encara que la meua amiga diria, si no tenim llibret, tindrem llibreta.

Enguany, com tots els anys, vull donar gràcies a la meua família que tant em cuida i tant m’estima. Cada vegada és més gran i això és meravellós.

Gràcies a tu sempre, perquè em llegeixes i em fas sentir molt feliç.

Gràcies si estàs o vares vindre al meu estrene. Sempre és una sobre-dosi d’emoció veure la careta dels meus amics i de les meues amigues, és ... Sense paraules. ///

**SENSE
POR**

Josep Lluís Marín

PARLEM EN VALENCIÀ SENSE PREJUÍS

Associació d'Estudis Fallers

ivim en el regnat de la imatge, de l'aparença, d'impactes directes, aclaparadors, que tendixen a simplificar els missatges. Temps de voler reduir a blanc i negre una realitat que —afortunadament— és com-

plexa, rica i variada. Exèrcits de *boots* i comptes falsos atien les més baixes passions i orquestren campanyes de descrèdit i desprestigi, que obstaculitzen les converses més profundes, pausades i plenes de matisos. L'estratègia sembla clara: afavorir una polarització, tòxica, que afecta la convivència i la cohesió, que fa difícil el diàleg, la comprensió. La paradoxa és que en un món en què estem hiperconnectats, sembla que estiguem poc comunicats. El pes de la imatge, que ens fa buscar *likes*, de la mateixa manera que els mitjans busquen el clic fàcil.

I quina és la imatge que es dona del valencià? Malauradament, moltes voltes de manera interessada es busca donar-ne una imatge problemàtica: senyals de trànsit que no s'entenen, judicialització contra l'extensió del valencià en l'ensenyament, presentar la capacitat lingüística del personal públic com una imposició i, per a rematar-ho, de tant en tant ens arriba un nou cas de discriminació lingüística. Casos en què sempre es repeteix el mateix pa-

**MOLTES VOLTES
DE MANERA
INTERESSADA ES
BUSCA DONAR-
NE UNA IMATGE
PROBLEMÀTICA:
SENYALS DE
TRÀNSIT QUE NO
S'ENTENEN,
JUDICIALITZACIÓ
CONTRA
L'EXTENSIÓ DEL
VALENCIÀ EN
L'ENSENYAMENT,
PRESENTAR LA
CAPACITACIÓ
LINGÜÍSTICA DEL
PERSONAL
PÚBLIC COM UNA
IMPOSICIÓ**

tró: una persona valencianoparlant que vol, simplement, fer una cosa tan natural com expressar-se amb normalitat en la seua llengua, topa amb la incomprensió o el rebuig —quan no l'hostilitat manifesta— del seu interlocutor (que sol ser un funcionari públic, normalment metge, policia o administratiu).

El cas més recent, que va tindre un gran ressò en les xarxes, em va colpir de manera especial per diversos motius: d'entrada, perquè coneixia la persona que el va patir, un antic company de faena; en segon lloc, perquè passava al meu barri, Russafa, i finalment, perquè al restaurant on va succeir he estat alguna volta. Els clients en qüestió, van ser expulsats del local per haver comés la gosadia d'haver fet la seua comanda en valencià. Als peus de l'Església de Sant Valer!!!! Afortunadament, segurament a causa de la polseguera que s'alçà en les xarxes, el propietari de l'establiment va reaccionar de manera prou assenyada, demanant disculpes al client agreujat i compromentent-se a oferir formació en valencià al seu personal.

La conflictivització —disculpeu la paraula— d'una llengua forma part dels recursos per a fomentar la polarització que comentava a l'inici. Donar una imatge problemàtica de l'ús d'una llengua és una estratègia de manual per a dissuadir-ne els parlants, per a desanimar-los d'utilitzar amb normalitat la seua llengua materna (o la que senten com a pròpia). Per això, resulta tan important donar una imatge positiva del valencià, lluny de conflictes i polèmiques, ge-

nerant situacions en positiu en el seu ús, com un acte de comunicació, de contacte, de riquesa, que sempre suma i mai resta.

I en això, les Falles tenen un paper molt important, per la seua incidència en la societat valenciana, a l'hora de generar dinàmiques positives. Les comissions de falla van ser per a molts dels nostres veïns i veïnes la primera oportunitat d'entrar en contacte amb una llengua nova, que no coneixien i de la qual escoltaven o llegien les seues primeres paraules en un context distés, familiar, d'acollida. Més encara, en barris com el d'Orriols, les comissions de falla van tindre un paper important en la integració del nou veïnat i per a contribuir a reforçar un sentiment de pertinença i de cohesió. Però, per a això, cal anar més enllà d'un ús decoratiu del valencià, associat exclusivament a certs rituals de la festa (les proclamacions o la Crida), i utilitzar-lo sense complexos en qualsevol situació, com un valor més de la festa. I en això, els llibrets de la vostra comissió en són un clar exemple.

LA CONFLICTIVITZACIÓ D'UNA LLENGUA FORMA PART DELS RECURSOS PER A FOMENTAR LA POLARITZACIÓ

Escric estes línies poques hores després de l'anunci del grup Zoo de retirar-se dels escenaris. Un notícia que se suma a la retirada d'altres referents del panorama musical valencià (El Diluvi, Tardor, Smoking Souls o Xavi Sarrià) que amb la seues cançons han aconseguir donar una àmplia visibilitat al valencià, amb un tractament de normalitat, omplint recintes i festivals. Grups i cantants que han contribuït a donar una imatge positiva del valencià, arribant a nous públics que han entrat en contacte així amb una llengua que no era la seua.

Comissions de falla i grups de música, dos àmbits diferents, però on el compromís personal ha sigut clau, tot i que això mai no és suficient. Certament, és ben positiu que els parlants (fallers o músics) prenguen part activa a l'hora d'aconseguir la normalitat en l'ús del valencià, de construir una imatge en positiu de la llengua, però seria un error traslladar-los la iniciativa en exclusiva, perquè l'administració té una responsabilitat que en cap cas pot —ni deu— eludir. ///

Giuseppe Grezzi

VIURE SENSE FUM?

Regidor de l'Ajuntament de València

estes altures de la pel·lícula tot el món sabrà que València durant aquest 2024 serà Capital Verda Europea. Un reconeixement que, vaja, me sembla molt important per tot el que significa. I no, abans que algú

vaja remugant..., no me referisc solament a que aixina tindrem més *arbrets i floretes*, si se'm permet l'acudit fàcil. Perquè la nostra ciutat siga el focus europeu de polítiques verdes i mesures de millora ambiental no és poca cosa, tenint en compte les grans ciutats que ens han precedit, des de Lisboa a Estocolm i Nantes passant per Copenhague, Hamburg, Grenoble, Vitoria, Bristol i així fins a 15 ciutats d'arreu del Vell Continent. I, per cert, la primera ciutat del Mediterrani, el mare nostrum cuna de la civilització!

Bé, reprentem el fil (que veig que m'embolique...), volia dir que aquest premi no és un punt d'arribada, aixina com qui diu *'yeee, que bé ho fem fet, ja podem parar'*, i tirem quatre masclets i au. Tot se'ns quedaria en fum de canyes, i no aprofitaríem la gran potencialitat que té com a estímul per seguir avançant com a ciutat per millorar la qualitat de vida de tots i totes.

Els grans reptes als quals hauríem d'intentar aplegar passen per aprofundir en la renaturalització d'amples

HI HA DIFERÈNCIES DE MOLTS GRAUS ENTRE VIURE AL COSTAT D'UN JARDÍ O UN PARC, I AL CONTRARI TINDRE CASA A PROP DE ZONES ASFALTADES, QUE A MÉS A MÉS ABSORBEIXEN LA CALOR I LA SOLTEN QUASI COM SI FORA UN FORN

zones de la ciutat, per reduir eixes illes de calor que fan incrementar i molt la temperatura a la nostra ciutat. De fet, hi ha diferències de molts graus entre viure al costat d'un jardí o un parc, i al contrari tindre casa a prop de zones asfaltades, que a més a més absorbeixen la calor i la solten quasi com si fora un forn. Sense anar massa lluny, hi ha un fum d'exemples de ciutats que estan fent això, com per exemple París, per adaptar-se al canvi climàtic (sí, eixe que el *primo* de M. que deia que no existia...), llevant asfalt, plantant arbres i creant més zones verdes. Calen també canvis en els hàbits de consum: sí, eixa gran roda que ens atrapa a totes, que clar *'ens ho posen tan fàcil'* que costa resistir-se a fer una comanda per internet d'aquell nou aparell electrònic, eixa tele més gran, o aquella roba que porta aquell famós... Ja ho sé, no és gens fàcil resistir-se, costa i molt. No obstant, és més necessari que mai, perquè el planeta s'escalfa (per moltes raons), i és que a vegades ens passa que de tant de fum sembla que no vegem la llum.

I per això, arribat a este punt, procedisc a abordar el GRAN TEMA, *la madre del cordero*. Sí, eixe que t'estràs imaginant que el Grezzi té entre cella i cella... els cotxes, les motos i els seus tubs d'escapament. Val, ja ho he soltat! No me sorprendria, la veritat, que tu llegint això t'emprenyares i m'enviaries a fer punyetes amb un *'Pufff, ja està este per ací sermonejant'*. Però és que no hi ha altra. Hem de mentalitzar-nos e intentar com siga reduir els fums que tirem a l'atmosfera, que com sospitem són prou roïns per la salut: la qualitat de l'aire que respirem a hores d'ara pot ser molt millorable i ens podriem evitar moltes malaties i fins i tot morts prematures (25.000 cada any a tota Espanya) conseqüència directa d'eixos fums i eixes partícules roïnes. Pareix utòpic, però no és tan complicat aspirar a viure sense tots eixos fums. No hi ha receptes màgiques ni solucions úniques, perquè es tracta d'un conjunt de moltes mesures, que poden paréixer infumables, poc pràctiques, o un complet destarifo, que finalment demostren la seua utilitat. Al cap i a la

**LA QUALITAT
DE L'AIRE QUE
RESPIREM
A HORES D'ARA
POT SER MOLT
MILLORABLE
I ENS PODRIEM
EVITAR MOLTES
MALATIES I FINS
I TOT MORTS
PREMATURES**

fi passant per un canvi de model, les xicotetes grans solucions poden acabar sent revolucionàries. Quin se'n recorda quan se deia que era impossible fer teletreball, que no podia funcionar perquè no se compliria l'horari o no seria productiu? Mira per on, amb la pandèmia tota eixa percepció va canviar i la societat es va adaptar. Doncs, en això del trànsit passa el mateix: clar que ens resistim al canvi, ho tenim tan interioritzat i d'alguna forma ens han (i hem) fet tan dependents que ens costa canviar. Però, com diuen uns amics que saben 'menys cotxes, més ciutat'. I així, com qui no vol la cosa, serem capaços de fer realitat allò de viure sense fum. Que del fum, o millor dit de la seua absència, les falles sabeu bona cosa: per la Cremà, quan menys fum, millor. Llueix més redona i plena. ///

Simona Donzelli

VIVINT SENSE BARRERES. UNA CRIDA A LA INCLUSIÓ TOTAL

3D Designer and Model Maker IADT
Dun Laoghaire Dublin

E

n la cerca de construir un món més equitatiu i accessible, és essencial reflexionar sobre la importància de derrocar les barreres que limiten la plena participació de les persones amb discapacitats en la societat. Este article

es proposa explorar la idea fonamental que la discapacitat no residix en la persona, sinó més aviat en un entorn que no està dissenyat per a acollir la diversitat. Des de l'àmbit laboral fins al desenvolupament cultural, la inclusió no sols es presenta com una necessitat, sinó com un catalitzador de creixement i enriquiment per a tota la societat. En desmitificar la idea de "normalitat" i desafiar estereotips, aspirem a construir un món on tots, independentment de les seues capacitats, puguen gaudir dels mateixos drets i oportunitats. Si considerem que la discapacitat és el resultat d'un entorn inadequat, la seua correcció hauria de desencadenar la inclusió de manera natural.

La inclusió en el lloc de treball és també un pas avant vital, productiu tant per al treballador com per a l'empresari. Mike Montero, un dissenyador defensor de la promoció de l'aspecte ètic del procés de disseny, en el seu llibre *Ruined by design* (2019), qüestiona legítimament: "Per què ensenyar a la gent a pensar diferent quan pots contractar gent

**LA INCLUSIÓ
EN EL LLOC DE
TREBALL ÉS
TAMBÉ UN PAS
AVANT VITAL,
PRODUCTIU
TANT PER AL
TREBALLADOR
COM PER A
L'EMPRESARI**

diferent?"¹. Com es mostra en el paràgraf The Ideal Worker Norm as a Cultural Mechanism of Gender Inequality del llibre *Handbook of the Sociology of Gender*², històricament, el treballador ideal estereotipat és un home blanc, de classe mitjana, de mitjana edat, masculí i definitivament apte per al treball. De fet, resulta absurd que la indústria del disseny demane a homes blancs de 30 anys que pensen de manera diferent per a satisfer a una àmplia varietat de clients, en lloc de recórrer a persones amb una alineació diferent.

1. Monteiro, M., and V. Castillo. *Ruined by Design: How Designers Destroyed the World, and What We Can Do to Fix It*. Mule Design., 2019. p.74.

2. Kalev, Alexandra e Gal Deutsch. "Disuguaglianza di genere e organizzazioni sul posto di lavoro: comprensione della riproduzione e del cambiamento", 257-69, 2018. https://doi.org/10.1007/978-3-319-76333-0_19

Amb el temps, les grans empreses s'adonen dels avantatges d'incloure a una àmplia varietat d'empleats en el lloc de treball, discapacitats inclosos. “Les polítiques de diversitat redunden en benefici de les empreses en permetre’ls atraure i retindre una mà d’obra que genera noves idees i

ajuda a les empreses a ser més receptives en un mercat divers”³. S’esmenta un estudi del 2016 que ressalta els desavantatges que enfronten les persones amb discapacitat en la producció cinematogràfica i televisiva en el Regne Unit⁴.

Irònicament, el Regne Unit fa l’efecte de ser un país molt procliu a la inclusió laboral de les persones discapacitades, almenys en l’àmbit

**IRÒNICAMENT,
EL REGNE UNIT
FA L’EFECTE DE
SER UN PAÍS
MOLT PROCLIU
A LA INCLUSIÓ
LABORAL DE
LES PERSONES
DISCAPACITADES**

3. Ball, Phoebe, Gregory Monaco, James Schmeling, Helen Schartz, and Peter Blanck. “Disability as Diversity Inf Fortune 100 Companies” *Behavioral Sciences & the Law* 23, no. 1 (January 2005): 97–121. <https://doi.org/10.1002/bsl.629>

4. Randle, Keith, and Kate Hardy. “Macho, Mobile and Resilient? How Workers with Impairments Are Doubly Disabled in Project-Based Film and Television Work.” *Work, Employment and Society* 31, no. 3 (June 1, 2017): 447–64. <https://doi.org/10.1177/0950017016643482>

de l’entreteniment, d’on procedixen la majoria dels representants de la categoria. He vist a presentadores de televisió discapacitades com Sophie Morgan, o Carrie Burnell, que també és actriu; la model Kelly Knox; o la cantant Viktoria Modesta (el videoclip oficial de la qual Prototype (2014) aconsella, ni més ni menys que al principi, “oblida el que saps sobre la discapacitat”⁵). Fins i tot està la còmica Rosie Jones⁶, que patix una paràlisi cerebral que li provoca apràxia, o la modele no especificada de la signatura londinenca de llenceria Bluebella, que apareix entre altres col·legues sense discapacitat, sense cap peu de foto específic, perfectament mimetitzada.

Estes figures esmentades, sense dubtes, estan desafiant estereotips i contribuint a una representació més inclusiva en els mitjans. Honesta-

5. <https://youtu.be/jA8inmHhx8c>

6. Rosie Jones at Comedy Central UK (2018) https://youtu.be/OQrS_qiwJxY

ment pense en això com la millor manera de familiaritzar-se, incloent i fent models representatius.

Inclusió significa creixement de la interacció i el desenvolupament cultural. La creativitat és, no obstant això, un camp que pot beneficiar-se de la inclusió i viceversa.

El principal objectiu de la inclusió és crear “Normalitat”.

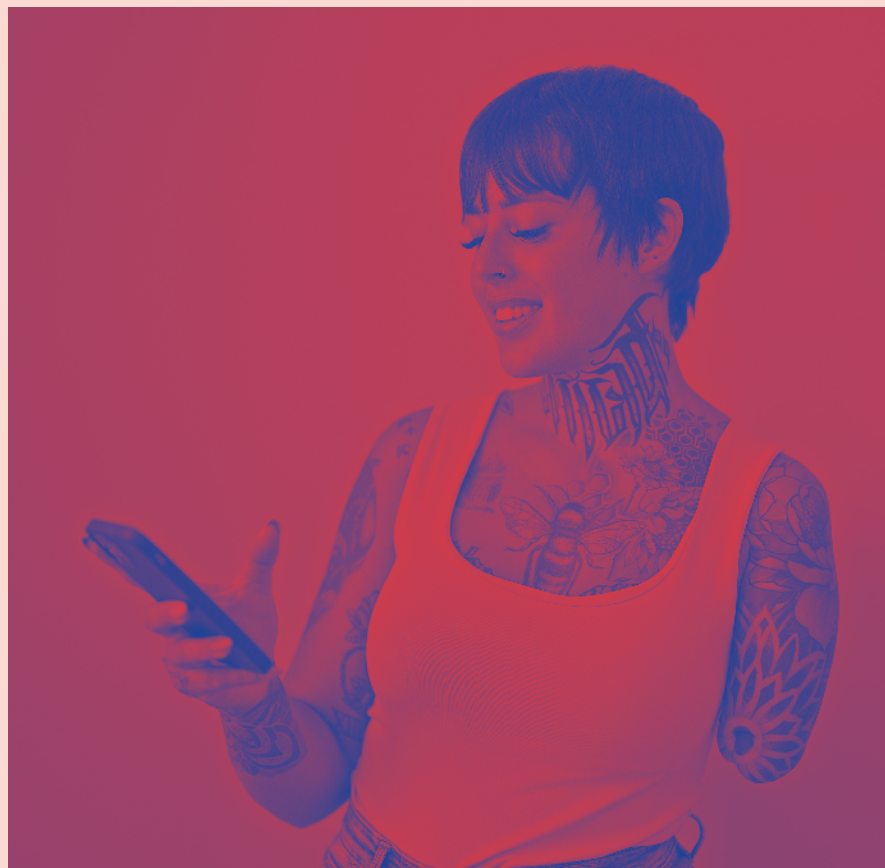
Les persones amb discapacitats físiques es veuen dissuadides de participar en la vida social, ja siga per barreres físiques en espais públics o per una persistent i difusa falta de familiaritat amb el tema de la diversitat, que conduïx a conceptes erronis, prejudicis i interaccions incòmodes entre persones “capacitades” i discapacitades. A més, sovint experimenten una sensació d'incomoditat en enfrontar-se a la curiositat, la mirada i, en alguns casos, fins i tot la por dels altres que, amb raó, qüestionen la seua pertinença a la resta de la societat.

La normalitat, de fet, és l'objectiu de la inclusió. No tots els discapacitats aspiren a ser “especials”

lluitant en la guerra per fer valdre els seus drets a participar en la vida social. Els atletes paralímpics i els personatges discapacitats icònics de les pel·lícules no solen ser acceptats com a representants d'esta categoria per la pròpia comunitat de discapacitats, que pensa tindre dret a accedir als llocs de treball, l'educació, el transport, els llocs públics, com qualsevol altre ciutadà, sense lluitar.

Idealment, convertir-se en un “heroi”, com a compensació d'una deficiència física, hauria de ser una elecció, una opció, desenvolupada a partir de la base d'una vida viscuda sense limitacions fonamentals (una vida “normal”), no una reacció a una cosa dolenta que et convertix en un guerrer disposat a lluitar.

El president del Comité Paralímpic Internacional (IPC), Andrew Parsons, en una Declaració per a fomentar la inclusió, expressa el seu pensament: “hem de compartir la idea que la societat ha de construir-se PER TOTS i PER A TOTS. La diversitat no sols ha de tolerar-se o respectar-se. Ha de va-

lorar-se i fomentar-se”⁷. La inclusió és el dret humà a existir en un entorn sense barreres físiques, no menys que en una mentalitat sense barreres socials.

El creixement de l’empatia i la interacció, des de la societat i els professionals, com a artífexs del món en què vivim, pot beneficiar a tots de moltes maneres.

La inclusió és un procés multidireccional que ha d’alimentar-se desenvolupant un entorn universalment agradable, acceptant la diversitat tant per part de la societat com de les persones discapacitades. Introduint polítiques més eficaces en relació amb els espais públics i els requisits dels llocs de treball i acabant amb totes les idees preconcebudes i els judicis erronis sobre la discapacitat, començant per la creença que la discapacitat (a l’hora de fer

coses), no és més que el resultat d’un entorn inadequat.

És essencial que la societat es torne més inclusiva i conscient del medi ambient, pel que fa al tema de la discapacitat.

“Als països en desenvolupament, entre el 80% i el 90% de les persones amb discapacitat en edat de treballar estan desocupades, mentre que als països industrialitzats la xifra oscil·la entre el 50% i el 70%”⁸.

La inclusió, a través de la remodelació de l’entorn, afavoriria el procés de “normalització” i, en conseqüència, eliminar eixa espècie de “por al desconegut” tan persistent com raó dels empresaris per a no contractar persones discapacitades.

8. United Nation, Department of economic and social affairs, disability, Fact sheet 1 <https://www.un.org/development/desa/disabilities/resources/factsheet-on-persons-with-disabilities/disability-and-employment.html>

**ÉS ESSENCIAL
QUE LA SOCIETAT
ES TORNE MÉS
INCLUSIVA
I CONSCIENT
DEL MEDI
AMBIENT,
PEL QUE FA
AL TEMA DE LA
DISCAPACITAT**

Potser arriba un dia en què ja no hi haja diferències a l’hora de triar a una persona per a un treball, un paper en una pel·lícula o un concurs de bel·lesa, independentment que tinga una cama o no!

Els dissenyadors tenen un paper important en la societat. Haurien de trobar maneres de millorar la qualitat de vida dels altres, omplir un buit i esbrinar com fer que les coses funcionen. Per definició, veuen problemes i troben solucions (o, en el millor dels casos, se’ls demana que les troben).

Els ajustos, aplicats a les classes en línia perquè siguin acollidores i universalment accessibles, així com una tecnologia apta per a discapacitats i un entorn sense barreres, són tasques de dissenyadors. L’accés a l’educació és un pas fonamental cap a la inclusió social, la igualtat d’oportunitats i l’accés a servicis essencials.

A causa d’esta limitació generalitzada de l’accés de les persones amb discapacitat als servicis i entorns, el sector del disseny ha hagut d’evolucionar. Amb la finalitat de satisfer les necessitats i evitar la discrimina-

ció, en 1997 un grup d'arquitectes, dissenyadors i enginyers van col·laborar per a establir els 7 Principis del Disseny Universal. “El disseny de productes i entorns perquè puguin ser utilitzats per totes les persones, en la major mesura possible, sense necessitat d'adaptació o disseny especialitzat”⁹.

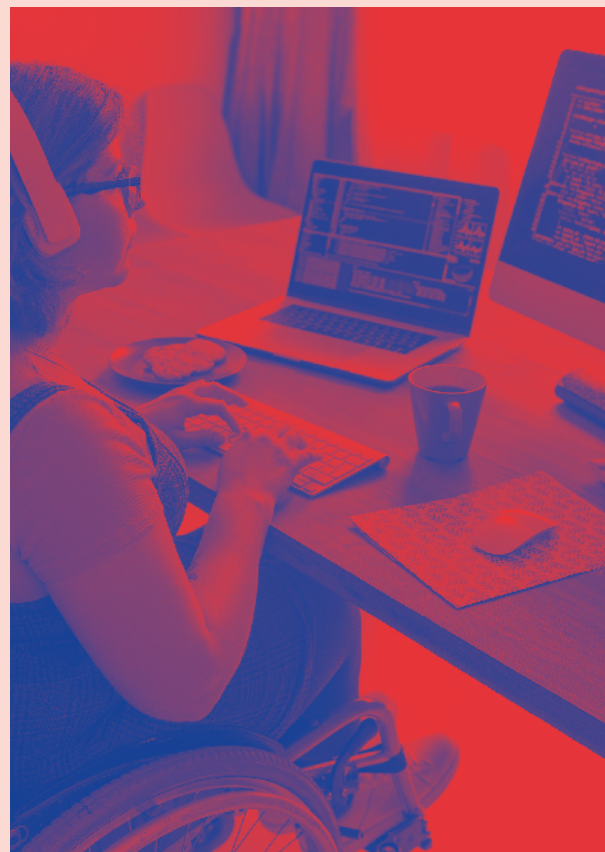
Un gran exemple de com poden canviar les coses en l'entorn educatiu l'oferix el centre DO-IT (Discapacitats, Oportunitats, Internetworking i Tec-

nologia)¹⁰, amb seu en la Universitat de Washington, Seattle. El seu marc pràctic, teòric i tecnològic es basa per complet en els principis d'inclusió del disseny universal. Este Centre es dedica a capacitar a les persones amb discapacitat a través de la tecnologia i l'educació. Promou la sensibilització i l'accessibilitat, tant a l'aula com en el lloc de treball, per a maximitzar el potencial de les persones amb discapacitat i fer que les nostres comunitats siguin més vibrants, diverses i integradores. En la seua pàgina web afirmen: “Alguns xiquets amb discapacitat tenen expectatives més baixes del necessari. En DO-IT intentem canviar això”.

El Disseny Universal respecta la diversitat humana i promou la inclusió de totes les persones en totes les activitats de la vida.

9. Bettye Rose Connell, Mike Jones, Ron Mace, Jim Mueller, Abir Mullick, Elaine Ostroff, Jon Sanford, Ed Steinfeld, Molly Story, and Gregg Vanderheiden, *THE PRINCIPLES OF UNIVERSAL DESIGN, Version 2.0 - 4/1/97, Copyright 1997 NC State University, The Center for Universal Design*.

10. DO-IT (Disabilities, Opportunities, Internetworking, and Technology) Center, 1992-2020 DO-IT, University of Washington (UW) <https://www.washington.edu/doiit/>

El Disseny Universal i Inclusiu, pot ser un punt de partida, a través de la insistència a modificar els llocs de treball i els espais públics perquè siguin adequats i disfrutables per qualsevol.

En la travessia cap a un món més inclusiu, la importància de derrocar barreres es revela com un imperatiu ètic i social. Este article ha explorat l'essència de la inclusió, assenyalant que la discapacitat no residix en la persona, sinó en un entorn que sovint oblida abraçar la diversitat.

Des de l'àmbit laboral fins a la pantalla de l'entreteniment, hem reflexionat sobre la necessitat urgent de

desafiar estereotips i redefinir el concepte de "normalitat". La inclusió en el lloc de treball s'erigix com un pilar vital, no sols pel seu impacte productiu, sinó també per la seua contribució a l'enriquiment cultural i creatiu.

Hem destacat les paraules de Mike Montero, qui qüestiona l'ensenyament de pensar "fora de la caixa" quan podem contractar persones amb perspectives úniques. A més, explorem les desafiadors realitats que enfronten les persones amb discapacitat en la indústria de l'entreteniment, assenyalant tant avanços notables com els desafiaments persistents.

**EN LA TRAVESSIA
CAP A UN MÓN
MÉS INCLUSIU,
LA IMPORTÀNCIA
DE DERROCAR
BARRERES ES
REVELA COM
UN IMPERATIU
ÈTIC I SOCIAL**

La visió del president del Comitè Paralímpic Internacional, Andrew Parsons, ressona com un anomenat a la valoració i foment de la diversitat en tots els aspectes de la societat. L'empatia i la interacció, fonamentals per al creixement, es nodriren d'un entorn universalment acollidor, eliminant no sols barreres físiques sinó també mentals.

Des de l'àmbit educatiu, amb exemples com el centre DO-IT, fins a l'evolució del disseny universal, s'albira un futur on la inclusió no siga només una aspiració, sinó una realitat palpable. La conclusió és clara: la inclusió no és només un dret humà, sinó un vehicle per a construir un món sense barreres, on la diversitat siga celebrada i cada individu, independentment de les seues capacitats, tinga igualtat d'oportunitats.

Que esta anomenada a l'acció ens inspire a continuar derrocant les barreres que limiten el ple potencial de les persones, i que cada pas cap a la inclusió ens acoste un poc més a l'anhelat món sense límits ni exclusions. ///

Alicia Sáez Cutanda

SENSE LLIBRET NO HI HA FALLA

*Delegada de Llibret de la Falla Jacomart
Delegada de Llibret de l' Agrupació Rascanya*

H

ui en dia estem tots obsessionats en documentar per al públic i la posteritat, més quantitat que qualitat, contar tot allò que fem, pensem i opinem, i per descomptat fotos, fotos, milers de fotos.

El llibret de cada falla ha sigut sempre aquest testimoni de tot el que ha passat eixe any, dels membres de la comissió, representants, activitats i per suposat la memòria de les falles plantades. Document perenne de consulta, quantes voltes hem recurrit a ell per assabentar-se d'informació que ni tan sols està a cap arxiu.

S'adapta a les noves tecnologies, creant la seua versió digital, adaptant el seu disseny i contingut.

Pot ser, just aquestes noves tecnologies ho han desbancat com a mitjà de comunicació de les activitats falleres, record fotogràfic, i altres tasques, però mai perdrà aquesta essència que ho fa col·leccionable.

Fer un bon llibret sempre és bona idea, encara que el sector "festero" de cada falla ho invertiria en un DJ.

De normal la seua creació sempre recau en aquest grup de culturetes que encara li dona el valor que mereix, encara que el resultat mai agrada a tots i finalitza l'elaboració amb un "l'any que ve no em pillen per fer el llibret" i prepara la seua presentació com si fora un nou naiximent.

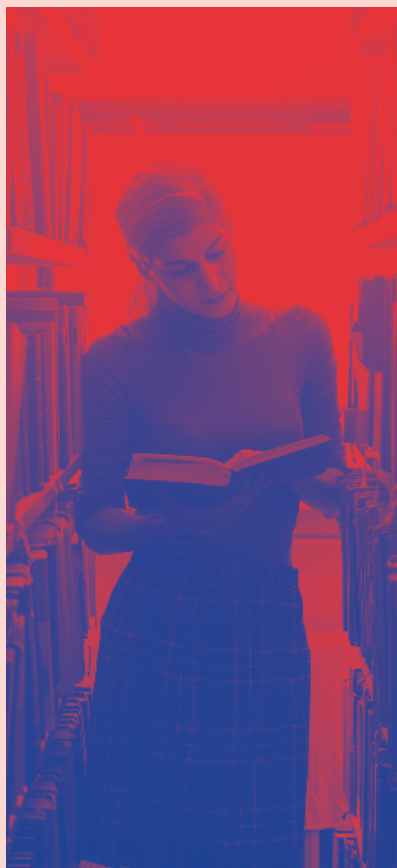
**PER A
QUALSEVOL
DELEGAT DE
LLIBRET DE
L'ACTUALITAT,
L'ÉXIT NO SOLES
FA MOSTRA AMB
PREMIS, SI NO
VEURE QUE LA
COMISSIÓ
LLEGEIX
EL LLIBRET**

Els llibrets actuals tenen el handicap de què costa ser més atractiu per al públic, que el faller no es limite a buscar si el seu cognom està bé escrit i quantes voltes ha eixit el seu fill o filla a les fotos. Fer un conjunt d'articles de cultura i un contingut més genèric que agrada a tots.

Perquè per a qualsevol delegat de llibret de l'actualitat, l'èxit no soles

fa mostra amb Premis, si no veure que la comissió llegeix el llibret, inclòs et donen l'enhorabona, que el guarden a un lloc amb estima i no de "pissapapers".

Soc prou aficionada a llegir llibrets antics per no perdre l'essència de com estructurar un llibret, a voltes massa estricta de coses que no es deuen de canviar, soc un poc vintage, i en canvi massa "progre" per a altres. Evolucionar sense perdre eixos arrels.

Quan es va comptar amb mi com a delegada de llibret de l'agrupació Rascanya tenia clar que volia evolucionar del àlbum de fotos que pareixia a un llibret que fora el reflex de tot un barri, de la germanor que ens caracteritzava, i que encara que fora un llibret fora de termini de concursos, que fora digne de reconeixement.

Som un conjunt de 20 falles, cadascuna amb les seues característiques, intentar que totes es troben igualment representades costa el seu.

Documentar, com si fora un llibret de falla individual, totes les activitats conjuntes, mencions especials, Premis... i ser el suficientment atractiu.

**MÉS QUANTITAT
QUE QUALITAT,
CONTAR TOT
ALLÒ QUE FEM,
PENSEM
I OPINEM,
I PER
DESCOMPTAT
FOTOS, FOTOS,
MILERS DE
FOTOS**

Per suposat que la crítica és habitual, per errors, els quals es deuen evitar o pel sempitern conflicte lingüístic que els "escriptors festius" tenim que "torejar" des de sempre.

Però sí que és de veres que a la majoria li agrada la imatge de fraternitat que reflecteix.

El llibret, en totes les seues versions, naix d'un equip de treball de fallers en tasca de comercials, periodistes, fotògrafs, reporters, la gran part, voluntaris, que junt els editors gràfics professionals que posen la "guinda al pastel", creen un document actual i a la volta atemporal, fet per què es recorde al llarg el temps i això multiplicat per totes les comissions que aposten per un llibret de qualitat, tenim la potencia de literatura festiva, en la nostra llengua, més gran de la nostra comunitat.

Aquesta és la meua defensa del llibret com a element fonamental de la nostra festa, imprescindible al llarg de l'història i necessàriament hem de protegir-lo perquè ho siga en el futur. ///

Arturo Chevarria

SENSE PÈL NO HI HA PARADÍS

H

e dedicat 15 anys de la meua vida professional a la venda de productes de perruqueria i sempre m'he preguntat quant era d'important el pèl per a les persones. La conclusió sembla clara, i és que en els temps en els quals vi-

**PER A
QUALSEVOL
DELEGAT DE
LLIBRET DE
L'ACTUALITAT,
L'ÉXIT NO SOLES
FA MOSTRA AMB
PREMIS, SI NO
VEURE QUE LA
COMISSIÓ
LLEGEIX
EL LLIBRET**

vim on les xarxes socials tenen tanta importància, la imatge que projectem en elles, en una certa manera, és un reflex del que ens importa el que la gent pensa de nosaltres. En aquest sentit el cabell compleix una funció molt clara associada a la bellesa de les persones, purament estètica.

Però que passa quan bolquem la nostra vida a projectar la bellesa exterior i deixem de costat el nostre món interior, més associat a la seguretat en nosaltres mateixos i a potenciar les nostres habilitats innates.

El que passa és que ens tornem esclaus de les modes i l'antienvelliment, la qual cosa provoca un consumisme desaforat en roba i productes cosmètics, la qual cosa he de reconèixer que em vènia molt bé quan em dedicava a la venda d'aquests.

D'altra banda, la gent que dedica la seua vida a cultivar el seu món interior i confiança en si mateixos, sol estar menys preocupats per la imatge que projecta encara que aquesta siga immillorable, amb el conseqüent descens de consum de productes poc vitals.

Dit això, és innegable que el cabell o la seua absència, afecta a milions de persones a tot el món referent a l'autestima, i fan l'impossible per a evitar la caiguda; i són molts els que han vist com les noves tecnologies d'implantació capil·lar han solucionat el seu problema de calvície, enfortint la seua confiança i millorant la imatge que projecten que tant els importa i preocupa. Arribant a lluir tupés al més pur estil Elvis després d'un furtiu viatge a Turquia. Segons sembla el procediment consisteix a agafar fol·licles de zones del cap on tenim un excés com puga ser el clatell i posar-los en les zones més necessitades, la qual cosa és un autotrasplantament. El que m'indica que la solució a quasi tots els problemes que ens trobem en la vida, sol estar en nosaltres mateixos. ///

Ernest Gomez Andujar

GERMANOR I DIVERSITAT

Agent de Policia Divers@
www.elcarrodeladiversidad.com

alleres i Fallers ja estem de nou pres-
tos i disposats un any més per a viure
les nostres millors setmanes de l'any:
Les Falles.

Conscients totes i tots del treball
que ens queda per fer i de l'enginy i la

creativitat amb el qual tornem a re-
nàixer any rere any i a retrobar-nos
en els nostres espais de Convivència
i tenint molt present de la Gràcia de la
qual podem fer bandera en la Comis-
sió Sant Vicent de Paul - Diputada
Clara Campoamor després de tants
anys d'història, i sent que a més te-
nim la gran sort de compartir espai
territorial amb un districte multicult-
lural i plural com és el de Transits, un
barri especialment ric en innumera-
bles civilitzacions i cultures que ens
aporten amb la seua solidaritat una
riquesa cultural que ens engrandeix
i de la qual pocs barris de la Ciutat te-
nen la sort de poder comptar en el
seu haver, en aquests dies tan cele-
brats per totes i tots m'agradaria fel-
licitar-vos a totes per haver aconseguit
ser una de les Comissions més res-
pectuoses i inclusives de la Ciutat de
València.

Any rere any i com a veí vostre he
pogut comprovar dels vostres esfor-
ços i avanços per integrar i incloure a
quants participen de la festa fallera.

Ser exemples o referent en la Di-
versitat valenciana és una cosa que us

**ANY RERE ANY
I COM A VEÍ
VOSTRE HE
POGUT
COMPROVAR
DELS VOSTRES
ESFORÇOS
I AVANÇOS PER
INTEGRAR
I INCLOURE
A QUANTS
PARTICIPEN
DE LA FESTA
FALLERA**

heu guanyat a pols amb el vostre res-
pecte efectiu i afectiu a tots aquells
i aquelles, que des de la diferència us
han fet ser més plurals no sols com a
comissió fallera sinó també com a és-
sers humans.

La vostra implicació ve a confir-
mar que tot allò que us proposeu és
assolible i que a més d'aconseguir
una falla més justa i més democràti-
ca, esteu fent de la vostra comissió un
exemple de convivència igualitària
més enllà del casal.

Com tots sabeu vivim temps de
canvi i evolució constant. Una evolu-
ció que requereix posar-nos al dia
més si cap a actualitzar els nostres
costums, falleres i socials. També els
nostres companys i les nostres com-
panyes falleres i també el nostre veï-
nat ens demanen ser encara més res-
pectuosos amb nosaltres mateixos.

Per això deixar-me que us recorde
una vegada més que el fet de tindre
pell d'un altre color, de practicar una
confessió religiosa o una altra, de ser
més jove o menys, de ser LGTBIQ+, de
tindre una professió o l'altra, etc.
i en definitiva de ser més Divers@

ens fa sentir millor puix que com deia la diferència ens enriqueix a través de l'intercanvi cultural diari amb la resta de la gent.

Conscient deia de quant som i serem, vull fer-vos memòria de les excel·lents Jornades educatives falleres que en matèria de Diversitat i Igualtat vam tindre ocasió de compartir fa uns anys tant en l'Escola D'Art Superior Disseny de València com en el vostre propi casal faller.

Des de llavors vaig poder comprovar que un món faller millor és possible. I que sempre que ens vegem enfront d'un o una fallera o qualsevol veïna Diversa ens trobarem un millor somriure si aconseguim fer sentir-li millor del que està. Quan aquest somriure es produeix, estem entre totes assolint no sols fer respectar els drets i els costums de totes i tots, sinó que sobretot estem contribuint a fer un món faller més amable i considerat amb el nostre entorn més pròxim.

Tal com ho hem fet fins hui és més necessari que mai que continuem fent del respecte, de la paraula

i el llenguatge o els gestos i la mirada les eines més plausibles de la convivència.

Volgudes i admirades fallera major i fallera major infantil i resta de la Comissió fallera:

Ser exemples de dignitat i de benestar festiu o cultural depén moltes vegades de nosaltres mateixa.

**SEMPRE QUE ENS
VEGEM ENFRONT
D'UN O UNA
FALLERA O
QUALSEVOL
VEÏNA DIVERSA
ENS TROBAREM
UN MILLOR
SOMRIURE SI
ACONSEGUIM
FER SENTIR-LI
MILLOR DEL
QUE ESTÀ**

I resulta a vegades tan senzill com el fet de col·locar-se, en el nostre interior, una simbòlica banda o faixí de l'arc de Sant Martí

I com de reinventar-nos sabeu en la falla tant o més que la resta, per això i amb aquesta xicoteta llegenda fallera us propose que feu per reinventar-vos més si cap en les vostres formes o maneres de llenguatge i de gestos amb el propòsit de ser els més inclusius i plurals possibles en el vostre voltant L'Ésser humà requereix quanta més Germanor Diversa siga possible perquè tots i totes, sense exclusió ni cap marginació, puguem viure amb major pau i llibertat diàriament.

Com diu un dels nostres millors lemes: fem de les Falles la millor festa del Món.

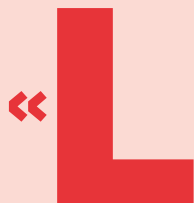
I jo afegiré de la Consideració respectuosa a l'altre i l'altra (que com sabeu és l'oposat a la discriminació).

Felicitar-vos de nou per la vostra especial contribució i us desitge de cor que tingueu unes magnífiques i molt entretingudes Falles de 2024

Totes i tots a una veu! Per unes Falles 2024 més Diverses! ///

Paula Piñango Camarena

PÈLS FATALS

a seua cabellera és llarga i abundant i, en moltes ocasions, vermellosa. El seu color de pell emfatitza la seua blancor, i no és gens infreqüent que els seus ulls siguen descrits com de color verd».

Eixa era la descripció física de la *femme fatale*, l'encarnació del mal fet dona, un mal recobert d'una salvatge i bonica carcassa, on el gran poder residia en el seu llarg, frondós i vermellós cabell.

Durant segles, la funció de la paraula escrita com a emissora de coneixement recaia en les representacions. En aquest cas, la cabellera va ser, és i serà una peça fonamental carregada de significat en la imatge que projectem al món. Actua com a carta de presentació a través de la qual es percep una idea sobre el personatge, siga vertadera o falsa. A més de la força que té estèticament, també la té com a símbol, i si no, que li ho diguen a Lilith, Judit, Dalila, Cleopatra... totes elles dones fortes a les quals el relat (o els creadors d'aquest) les ha marcadades com a fatals i, per assegurar-se, van ser caracteritzades amb eixes cabelleres llargues i abundants, de manera que no hi haguera dubte de les seues diabòliques maneres de ser. No obstant això, el temps va fer que la representació de la mateixa endiablada mata

**DONES FORTES
A LES QUALS
EL RELAT LES HA
MARCADES COM
A FATALS I, PER
ASSEGURAR-SE,
VAN SER
CARACTERITZADES
DE MANERA
QUE NO HI
HAGUERA DUBTE
DE LES SEUES
DIABÒLIQUES
MANERES DE SER**

de cabells fora utilitzada per transmetre un missatge ben diferent: que més que dones diabòliques, eren dones sense pèls en la llengua. ///

Pere Miats

AMB I SENSE

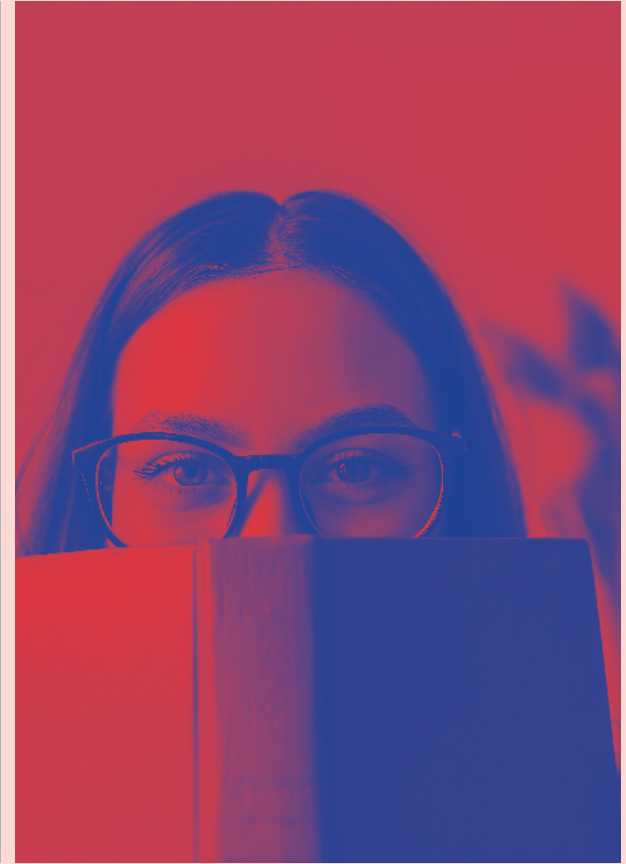

imagina't un llibret
amb articles
amb imatges
amb poca col · laboració de la gent

Imagina't un llibret
amb idees
amb promeses
amb tota la faena per fer

Imagina't un llibret
sense caspa
sense palla
sense acabar al mes de febrer

No imagines
no t'angoixes.
Açò és un pensat i fet
i a les teues mans el tens

Anna Anònima

SENSE TRELLAT

S

sense idea parlar
sense saber ensenyar
sense esforç tindre opció
sense començar, acabar

sense buscar descobrir
sense avançar arribar
sense entrenar competir
sense arriscar, guanyar

sense res tindre-ho tot
sense jugar tindre sort
sense sentiments plorar
sense afinar al cantar

sense respirar viure
sense ganes somriure
sense mentir enganyar
sense imatge, escriure ///

Paco Moreno

SENSE**V**

ivim l'era del "sense":
del menjar sense gluten,
de la beguda sense alcohol,
Del dolç sense sucre,
del sexe sense amor.

I s'hem oblidat d'altres "senses":
De viure sense odi,
d'avançar sense rancor,
d'estimar-se sense enveja,
d'alçar el cap sense por.

I així anem, perduts;
sense parar, sense sentir,
sense escoltar i sense agrair,
matant de fam al cor
que hem nugat ben dins.

I en aquesta vida embogida
Encara trobe l'harmonia
Dels moments de germanor
Amb amics: família escollida

I sense elles i ells
la vida seria un "sense":
un estiu sense música,
un diumenge sense canya
un maig sense flors,
Unes Falles sense traca. ///

Marí - Purí

VALOR I AL TRÒ!!**A**

sseguda a la terrassa, enfront de la plaça. Davant tinc un café acabat de fer, fumejant, ho endolcisc i ho remoc, li done un bon glopet i continue remoyent, en retirar la cullera observe un xicotet remolí en el centre de la

**DECIDISC
APURAR LA
TASSA I ALÇAR-
ME, HE
D'ENCENDRE LA
MASCLETÀ,
ESTAN TOTS
ESPERANT!, SERÀ
NOMÉS UN
INSTANT**

tassa, decorat amb la poca espuma que restava, em recorda a una galàxia, minúscula, efímera, fugaç, tan sols li queden uns segons a ser absorbida pel forat negre central, les seues xicotetes estrelles i planetes desapareixeran en breu o s'escamparan si el remolí deté abans el seu ritme, en qualsevol cas, té els segons comptats.

Decidisc apurar la tassa i alçar-me, he d'encendre la mascletà, estan tots esperant!, serà només un instant.

Però anem a vore, si soc capaç de crear i destruir tota una galàxia en una tassa de café, com no seré capaç de disparar la mascletà de la meua falla?

Esta por a la pólvora no va poder amb mi, vindre d'un país en guerra, ser acollida per estes meravelloses persones i fer-me formar part de la seua festa gran, Valenciana d'acolliment i ací de Fallera Major, són molts canvis en poc temps, però com diuen ací,

“Xe, sense por, valor i al tro”

Metxa en mà, disposada a superar les meues pors, per esta gran ciutat, per estes grans persones. ///

Esther Pagán

SENSE PESSIGOLLES

H

as pensat com seria viure sense pessigolles?

Imagina aquest moment en el qual algú et murmura a cau d'orella i et fa sentir un pessigolleig en l'orella...

O aquest en el qual t'enfonsen els dits en els costats i et fan morir de riure....

O quan veus a algú dormint amb els peus descalços i et provoquen la necessitat d'acariciar-li la planta dels peus amb els dits...

Només pensar-ho fa que em sorgeixin papallones en la panxa que puguen pel pit em despertem un somriure entremaliat...

No sense pessigolles. ///

Luís Ramírez

SENSE IMATGE

U

na imatge és una configuració mental que estableix un vincle de semblança amb la realitat. Per això ha de ser que la paraula Imatge s'assembla tant a la paraula imagina, de segur que són família. Quan imagines, normalment

**IMATGE
PERSONAL DE
SEGUR QUE ÉS,
LA IMATGE QUE
CADASCÚ VOL
TINDRE DE SÍ
MATEIX**

imagines alguna cosa que no ha d'existir. Imagina't una persona sense imatge, no pots ... Carència d'imatge... No és possible. La imatge personal de segur que és, la imatge que cadascú vol tindre de sí mateix. O el que és el mateix, la imatge que s'imagina que la resta tenen de tu. Imagina't que aquesta imatge no t'importa el més mínim. Així i tot no et penses que no tindries imatge. La teua imatge, «meninfotista», també és una imatge, acceptada o no, per la majoria de la societat, o almenys això m'ho imagine jo. No sé. No crec que t'importi el més mínim, o sí. ///

Mar Parra

FETS IMPRESINDIBLES

L

es nostres vides estan plenes de fets imprescindibles, també fets inapropiats o banals, i fins i tot fets inoportuns o per a oblidar.

Però el que jo no m'imagino, és un any de la meua vida sense la meua

festa, sense conviure, sense compartir, sense actes, sense menjar i sopars... Sense viure fets inimaginables. Això és la meua festa, les meues filles, viure sense elles no ho imagino. Però fins i tot imagino menys unes filles sense cervesa.

Sense cervesa i sense filles, la meua vida seria un sense viure. ///

Melanio Montaña

SENSE CONEIXEMENT DE CAUSA

S

ense coneixement de causa, però sí amb convenciment, escric este relat.

Posem molta imaginació i imaginem el viatge de la nostra vida. Serà amb tren i tindrà múltiples parades. Pujarem amb la nostra maleta buida i

**SENSE POR
D'HAYER
COMPLETAT UNA
VIDA, HAVENT
FET EL CORRECTE**

anirem passant parada rere parada, emplenant la nostra maleta del vist, viscut i après.

La nostra primera parada es diu SENSE MALDAT, li segueix SENSE ODI, a continuació, SENSE RANCOR, SENSE VANITAT i SENSE ENVEJA són les següents, fins i tot pararem en SENSE SUPÈRBIA i SENSE IRA.

Passar per totes elles et porta fins al final del trajecte, omplint la teua buida maleta d'infinat de bondats apreses, sent la teua última parada SENSE POR.

SENSE POR d'haver completat una vida, havent fet el correcte. ///

Adriana Galindo Pedregosa

SENSE SAL

U

n dia qualsevol van cridar a la falla per a fer una activitat de dibuixar amb sal i dinar paella a les instal·lacions del casal.

Van fer unes targetes nadalenques amb pegament i sal, però, quan es

disposaren a posar-li sal a la paella, aquesta va saltar i li va dir.

- No vull! Els humans sempre li poseu sal a tot. Què no mengeu altra cosa?

Tots ens quedaren bocabadats i ningú li va respondre.

- De veritat que no coneixeu un altre gust? Existeix el dolç.

De sobte va aparèixer el sucre: Clar que existeix el dolç, ací mateixa estic.

El sucre es va llançar damunt la paella quan estava bollint. Què farem? La cosa estava clara, menjar-la.

Per a sorpresa de tothom la paella estava molt bona... I dolça, molt dolça.

I així va ser quan la falla va decidir plantar la falla dedicada al POT DE SAL, per a poder mostrar-li el seu agraïment. ///

Susana Barres

SENSE CORBATA

S

empre recordaré quan em varen traslladar a València i vaig substituir a un company que deixava el càrrec, sense deixar l'ofici, però li varen assignar altra funció dins de la mateixa empresa.

**QUE DUGUERA
CORBATA O
TINGUERA BIGOT
(ENCARA QUE
PER SORT JO
NO!), PORTARA
TACONS... EIXA
HAURIA DE SER
LA IMATGE D'UN
EXECUTIU
O EXECUTIVA,
ALMENYS PER
A ELLS**

Al temps, vaig anar coneguent a tota la clientela i quants esperaven trobar darrere de la porta del despatx una altra persona... amb corbata. I sinó corbata, aleshores, amb tacons.

Jo mai he pogut caminar lliurement amb tacons. En una carrera de tortugues en sabates de tacons, jo seria l'última en arribar a la meta. Però pareix que els meus clients esperaven trobar altra persona al despatx darrere la porta. Que duguera corbata o tinguera bigot (encara que per sort jo no!), portara tacons... eixa hauria de ser la imatge d'un executiu o executiva, almenys per a ells. Alguns no volgueren fer negocis en mi. Uns pocs, al temps, però de primera, eixa imatge d'aquella xicona...

Encara recorde.

“Toc toc, el director?”

No, soc directora, en que li puc ajudar?” ///

Maribel Pedregosa

SENSE TAPA**S**

empre he sigut un insecte dins d'un pot, un insecte mirant si trobava altres insectes amb les mateixes circumstàncies que jo i el meu pot, perquè sé que no estic a soles.

De vegades costa molt de trobar insectes perquè s'amaguen i no volen ser descoberts.

D'altra banda, no volem dir que són insectes perquè, hi ha gent que no ens comprenen ni a nosaltres ni a la nostra filosofia i volem fer-nos mal atacant-nos amb Raid i hem de tindre molta cura.

Tot el que és desconegut espanta un poquet, no tingues por, i lleva't la tapa del teu pot, perquè jo i molts com jo, et veiem! ///

Juanfe Sanahuja

UNA CARTA, SENSE SEGELL

E

stimat Oskar,

Ens coneixerem a la universitat, va ser una etapa en què compartíem nits interminables d'estudi moltes voltes en tornar de l'assaig del nostre grup, malaidea. Encara em fa gràcia quan

pense en com d'acalorades eren les nostres discussions que atreien les mirades de tot el laboratori, cap dels dos volia que l'altre tinguera raó i semblàvem un matrimoni que feia 40 anys que estavem casats. Després de la gran discussió la gent flipava perquè ens n'anàvem els dos junts, sempre inseparables durant tots aquells anys. Encara hui faig eixes xicotetes coses que sé que et feien ràbia i dins de mi sent la teua veu diguen-me, xe borra tot i el tornes a escriure, i sense voler m'ix un somriure. També quan se m'oblida alguna cosa o faig alguna d'eixes que jo faig mal mecànicament, i com no, sent la teua rialla burlona dins del meu cap.

Nou anys més jove que jo et vaig ficar el malnom de "el niño", però moltes voltes et veig com un guia, i per descomptat un confident i un amic lleial. Encara ara quan he de prendre una decisió important pense en tu i en quina cosa em recomanaries fer.

Fa quasi 10 anys que ens vas deixar, però el teu record continua viu en cada melodia, en cada record i en

**EL TEU RECORD
CONTINUA VIU
EN CADA
MELODIA,
EN CADA RECORD
I EN CADA RACÓ
DEL MEU COR**

cada racó del meu cor. Recorde com compartíem hores interminables, tocant les nostres cançons preferides, creant música que de tant en tant m'agrada escoltar i que inevitablement em transporten a eixes vesprades al local. Les rialles i els somnis compartits, les mirades que no necessitaven paraules, tot això es converteix en un tresor intangible que guardes amb afecte. Encara n'hi ha cançons i grups que inevitablement en la meua imaginació et porten al meu costat.

És difícil explicar amb paraules el que vaig sentir quan vaig assabentar-me del fet que estaves amb ma germana, era com un regal, dues de les persones a les quals jo més he estimat en ma vida per separat havien esdevingut en parella. Com un germà més, vas portar amor, comprensió i alegria a la meua família una cosa que mai vaig poder agrair-te prou.

Encara plores cada volta que recorres la teua trucada per acomiadar-te de mi i que malauradament va ser l'última volta que vaig sentir la teua veu.

T'estimo i t'estimaré sempre com un germà, i malgrat la distància entre aquest món i el següent, sé que el teu esperit continua acompanyant-me. Agraït per cada record, per cada nota de música compartida i per l'impacte etern que tens encara en la meua vida. La teua pèrdua va deixar un buit que ningú pot omplir, però preferisc recordar-te amb un somriure i agrair cada moment que vam compartir. La teua absència em recorda la fragilitat de la vida, però també la bellesa de les connexions de veritat i la nostra era increïble.

Llarga vida al rock amb K i sense ceba!!!

T'escric això amb amor etern. ///

Ana García Ráñez

SENSE TU...

a casa feia olor de natilles, flan i romer, a llet en canella i llima en estiu i, en hivern a putxero. Tot això ens regalares i, sense tu, ara què farem?

Les vesprades eren per a jugar al parxís, riure molt fort i guanyar.

**ANAR AL CASAL,
FER BUNYOLS
I PELAR
BAJOQUES,
CANTANT DE
TANT EN TANT,
CUINAR EL DOBLE
DEL QUE ES
NECESSITA
I COMBOIAR-SE
EN LES VEÏNES,
COSIR BOTONS
I ARREGLAR
CALCETINS.**

Anar al casal, fer bunyols i pelar bajoques, cantant de tant en tant, cuinar el doble del que es necessita i comboiar-se en les veïnes, cosir botons i arreglar calcetins.

Tot això ens regalares i, sense tu, ara què farem?

La vida també era el treball ben fet, la constància, l'esforç, saber-ne que rendir-se no és una opció, i quan no es pot més demanar-li a la Mare de Déu que ens ajude.

Que cuidar i ajudar a filles i netes et pot fer més feliç qualsevol altra cosa.

Tot això ens ensenyares i tot això transmetrem, final i principi de viure sense... Tu

Dedicat a la meua güela, fallera, festera i riallera. ///

SENSE TRELLAT

Si t'abellix eixir en malletes i colors fosfis a córrer a les 8 del matí és que no estàs bé, però ací trobaràs gent com tu.

Hi ha qui diu que córrer és de covards, però els nostres Dipurrunners no pensen el mateix, la febre del running faller no té fi, estem davant un grup de gent que s'alça de bon matí per a eixir a córrer així que tampoc tenen molt de criteri, Què podem esperar d'ells? Estan com a cabres.

Enguany no soles les innumbrables carreres que es fan a la ciutat de València, també els dipurrunners que mai havien eixit del Cap i Casal s'han dedicat a córrer carreres dels pobles de

voltant com Alboraià, Meliana... Ells no ho saben però això és el començament d'un viatge a una carrera a Barcelona, Sevilla o Sant Sebastià per dir alguna cosa.... Si els dius fa uns anys que anaven a estar buscant com apuntar-se al circuit de carreres de l'Horta Nord t'hagueren dit que estaves boig i ara mira com estan les coses. En este grup per nomenar a algú sense que s'enfaden els altres mereix menció especial Yolanda Parra, que no hi ha qui la detinga, ni esquincos, ni turmells ni res, ostenta el

rècord de reposar-se més vegades després de caigudes i lesions varies. Una dipurrunner no es rendix i ella és l'exemple.

Capítol a banda es mereixen els quatre Willy Fogs de Dipurrunners que com van completar el circuit de les cinc mitjes maratons d'Espanya ara estan viatjant per Europa i Paco que és el políglota del grup ja

sap demanar cerveses en almenys set idiomes. Enguany a l'abril completaran les cinc mitjes maratons més importants d'Europa del circuit de les Superhalves, ara sis perquè han inclòs Berlín, i estem a l'espera de saber que serà el pròxim que li'ls ocorre.

En el que a la representació fallera es referix, en la Mitja

Marató van participar un total de huit Dipurrunners el que ens fica entre les falles amb més participants de la prova i damunt enguany la capitana de les animacions Susana Barres s'ha passat al bàndol dels corredors i ha signat un debut espectacular en una prova tan exigent com ara la Mitja Marató de València

Pel que fa a la marató de València vam estar en un més que meritori tercer escaló del pòdium com a falla amb més arribats a meta amb ni més ni menys que sis participants, amb Javier MARTÍN com el més ràpid dels nostres maratonians i María José Pau que no té sastre i va córrer una marató es-

pectacular millorant la millor marca femenina en marató d'una Dipurrunner que ella mateixa tenia.

Des d'ací animem a tots i totes al fet que practiquen esport i que si els abellix provar amb el running, el grup de Dipurrunners està obert a tota la comisió i només haureu de posar-vos en

contacte amb qualsevol Dipurrunner i confirmar que tu vols participar en el grup de la gent SENSE TRELAT!

SENSE LÍMITS

L'equip de futbol de Diputada no te límits i qualsevol dia ens donen una alegria mentrestant s'ho passen d'allò més bé.

En un moment de valentia, fruit possiblement d'alguna copa de més, se li va ocórrer a un grup de fallers reprendre el projecte del Diputada Futbol Club.

Es van posar a la feina tancant el projecte amb grans jugadors, alguns massa grans, posteriorment van buscar on com petir i va aparéixer l'oportunitat en el campionat de futbol 7 de junta central fallera.

Una vegada teníem tot això clar, necessitàvem equipaments, ja que de faller no anava a quedar bé jugar, i allí va aparéixer el presi "Salva Lim" que ens va ajudar a aconseguir-los mitjançant un patrocinador, la multinacional "SOFCAR"(LA TEUA EMPRESA DE CONFIANÇA). (Encara que el presi és igual d'agarrat

que el seu cosí Peter, encara no s'ha convidat ni a un esmorzar)

Ja ho teníem tot llest per a triomfar (al nostre cap sonava espectacular) i allí que vam anar, sempre recolzats per la nostra gran afició, bo quan va arribar el fred se'ls van anar un poc les ganes de vindre, però els estímem igual.

Baix pals teníem una assegurança de vida, més ben dit més d'un, ja que no sols Raül el nostre Casillas particular va estar protegint que ningú marcara també li va tocar a Carles i a Pepe.

En defensa un mur infranquejable i mai més ben dit per a superar a Francisco "Gravesen" Serrano no valia qualsevol a ell se li sumava gent com Borja i Alberto imaginar-vos per a passar

per ahí he vist fronteres menys protegides.

En el centre del camp el nostre Pitxitxi Estebandinho un autèntic "jugón" al qual ningú s'atrevia a llevar-li la pilota, això sí això de passar-la el porta un poc malament, ja sabeu com són els cracks.

Per banda tenim un gran ventall de possibilitats amb punyals de la talla de Jordi, els dos Marinos i Carles, que no paraven de posar en indrets als rivals i com no Miguel la finta i l'sprint.

Després teníem a Marcos, un autèntic comodí, li donava igual el lloc on el ficaren, allí on estava

complia o almenys l'intentava, és el nostre Lucas Vázquez.

A dalt, sí que és veritat que amb molta qualitat la velocitat brillava per la seua absència Fran Tronkaku Alamino i Carlos Tanqueta Álvarez s'encarregaven de barallar cada pilota que li anara al peu, ja que córrer els costava un poc. Encara que per motius extraesportius Pedro no va poder vindre sempre, el dia que venia era una delícia un davanter que semblava Neymar barrejat amb Zigic.

Finalment, però no menys important el cos tècnic, que do-

mini de la tàctica, el nostre mister incansable Alejandro "CaparROS" ajudat per Víctor "El iaio del Bosque" i Sergio Rannieri Visconti, segons el dia.

Amb aquests cracks ens n'anàrem per la lliga i la veritat no ens va anar res malament. En la nostra primera presa de contacte hem guanyat prou partits i altres hem estat barallant-los fins a la fi i deixant a l'equip en una posició privilegiada per a ser una plantilla nova. Motivats pels resultats vam voler seguir amb el projecte però ens faltava una perla per a donar-li eixe toc

final i directe des de les illes Balears arribava el nostre Kàiser "Galindo" això sí una miqueta passat de forma, tantes sobrasades i ensaïmades no podien ser bones.

Esteban va passar de ser el Pitxitxi al "Patxutxo" cada setmana li passava alguna cosa, li va passar el testimoni de goleador a Marcos i l'equip es va posar el tratge de treball i fruit d'això van deixar el nom de la falla en el més alt anant líders durant practicament tot el campionat amb una primera tornada invictes i deixant clar que el projecte s'havia consolidat.... A

l'hora d'escriure aquestes línies encara lideraven de manera magistral el campionat.

SENSE COMPLEXOS

Els nostres esmorzadors professionals troben en el pàdel una excusa perfecta i damunt cada volta són millors jugant amb la pala una cosa molt útil per a quan van a la platja.

Novament, participem en el campionat de pàdel del sector “Rascanya” l’equip patia alguna baixa important, encara això va saber reposar-se amb una gran incorporació, ja que Andrés Gar-

cia se sumava al projecte format per Marcos Bandín, Alejandro Golfe i Rubén Galindo per a buscar estar entre els millors, començàvem d’una manera immillorable guanyant les 2 primeres partides. Els següents partits se’ns van complicar més, hi havia un nivell molt alt entre els nostres rivals i van estar més encertats que nostres padelistes i se’ns van escapar en la classificació.

Aconseguirem alguna victòria més, però ja no hi havia possibilitats d’optar al títol, tot i així continuarem esforçant-nos en futurs campionats.

Això només és el començament d’una cosa molt gran, i si no, sempre ens quedarà esmorzar després del partit, que ací sí que som dels millors.

**LA
FALLA**

Luis, Juanfer, Salva i Domingo

SALUTACIÓ DE LA PRESIDÈNCIA

plegat el moment de la festivitat de les falles en els seus dies més grans, des d'ací volíem aprofitar l'ocasió per a saludar i donar les gràcies a cada faller i fallera d'aquesta gran comissió per la vostra col·la-

boració, el vostre recolzament duran tot l'exercici.

Donar l'enhorabona i les gràcies als membres de la junta directiva, a les seues delegacions i components, pel seu esforç, treball i imaginació perquè un any més siga possible la continuïtat de la nostra comissió i la nostra festa. Tan sols fa uns anys vàrem viure uns dels moments més tristes en la història de les nostres vides i la nostra festa. Anys marcats per una pandèmia, que ens han demostrat que amb il·lusió, ganes i sobretot unió tot és possible i tot es pot aconseguir. A més a més, a Diputada lluny de fer-nos desistir ens ha fet més forts. Així que tornem a estar ací, preparats per a gaudir de la nostra setmana fallera.

Les falles, una festa que és patrimoni cultural immaterial de la humanitat, que implica una enorme quantitat d'esforç i treball, que està carregada de sentiment, tradició i cultura. Una festa que no deixa indiferent a ningú que la conega, la viu i la disfrute, però que també com els seus monuments és fràgil i pot caure

**ENHORABONA
I LES GRÀCIES
ALS MEMBRES
DE LA JUNTA
DIRECTIVA,
A LES SEUES
DELEGACIONS
I COMPONENTS,
PEL SEU ESFORÇ,
TREBALL
I IMAGINACIÓ
PERQUÈ UN ANY
MÉS SIGA
POSSIBLE LA
CONTINUÏTAT DE
LA NOSTRA
COMISSIÓ I LA
NOSTRA FESTA**

en desgràcia si cada volta som més "festers" que fallers.

Des d'ací volem agrair als comercços del voltant i col·laboradors, sense la vostra ajuda seria encara més difícil, desenvolupar una part d'aquesta festa. Així que junt amb tot el veïnat us convidem a participar de les falles, de la festa de tots.

Esperem que junt amb la nostra fallera major Raquel i la nostra fallera major infantil Marta, que durant l'exercici faller han demostrat que porten la festa en la sang i són uns grans representants, gaudir junts de la quantitat major d'actes i a ser possible "parar poquet".

La festa aplega al carrer i les portes del nostre casal queden obertes per a passar-ho bé y gaudir junts tots i totes, de les festes més grans del món. Gaudir de tot el que ens uneix però sempre.

SENSE POR I SENSE VERGONYA
VISCA DIPUTADA I VISCA VALÈNCIA. ///

JUNTA DIRECTIVA

PRESIDENT

Luis Pons i Pons

PRESIDENT 2

Salvador González i Cabo

PRESIDENT 3

Domingo Vázquez i Orón

PRESIDENT 4

Juan Fermín Martínez i Navarro

SECRETARIA

María José López i Faus

TRESORER

Julia Dolz Martínez

VICETRESORERA

Cristina Torres i Castillo

COMPTADORA

María del Mar Parra i Talavera

DELEGAT FESTEJOS I ACTIVITATS DIVERSES

Alejandro Ros Puerto

DELEGAT CASAL

Fco Javier Serrano Martínez

DELEGATS BARRA

José Balaguer i Blasco; José Esteve i López

DELEGADA COMUNICACIÓ

Lorena Martínez i Gil

DELEGADA LOTERIA

María Pilar Márquez i Bermejo

DELEGADA PRESENTACIÓ

Inés García i Dolz i María Pons Márquez

DELEGADA INFANTILS

Maribel Pedregosa Moreno

VICEDELEGADA INFANTILS

Mónica Chuliá Pérez

DELEGADA MONUMENT

Mª Pilar Torres i Castillo

Susana Barres Sebastià

DELEGAT DE PIROTÈCNIA

Fco Javier Serrano Martínez

DELEGAT DE LLIBRET

Juan Felipe Sanahuja i Muñoz

DELEGADA DE PROTOCOL

Marta Parra i Montaña

DELEGADA DE AGRUPACIÓ

Adoración Parra i Talavera

DELEGADA INFANTILS AGRUPACIÓ

Auxi Lanzat Roig

DELEGADA DE XARXES SOCIALS

Carmen Peiró i Conde

BIBLIOTECARIA - ARXIVERA

Salomé Gil I Mora

COMISSIÓ

Carmen Mª Acevedo Parra
Mª Jesús Bautista Gabaldon
Fco. Jesus Alamino Bautista
Vicente Amo Martinez
Mª Leticia Fernandez Vicente
Carmen Mª Barres Pauls
Carmen Pauls Soler
Mª Jose Ortega Barres
Jose Carlos Lopez Calvo
Susana Barres Sebastia
Javier Pagan Castaño
Carlos Alvarez Gil
Alicia Martinez Martinez
Raquel Blanco Mellado
Esther Mellado Marquez
Susana Bornay Landete
Laura Lanzat Roig
José Pedro Cerdan Fernandez
Jordi Ferrandez Chulvi
Mª Vicenta Collado Perez
Alberto Martinez Madramany
Mª Amparo Cuñat Del Olmo
Julia Dolz Martinez
Ines Garcia Dolz
Pascual Sanz Alzamora
Marcos Bandin Silvestre
Andrés Garcia Dolz
Pedro Funes Garcia
Lorena Funes Garcia

Mª Carmen Esteban Reyes
Pedro Miguel Sanz Mir
Jose Garcia Meseguer
Amelia De La Torre Reyes
Mª Isabel Pedregosa Moreno
Oscar Galindo Navarro
Alicia Amo Martinez
Lola Fernandez Marti
Esteban Crespo Salais
Paula Mestre Rodrigo
Mª Dolores Garcia Meseguer
Juan Manuel Tomas Aspas
Amparo Fornas Piñon
Mª Salomé Gil Mora
Juan Fermín Martinez Navarro
Lorena Martinez Gil
Maria Martinez Gil
Jose Miguel Godoy Serrano
Elisa Ortega Barres
Pedro Joaquin Gonzalez Camacho
Concepción Villarroya Semper
Teresa Roig Sales
Auxi Lanzat Roig
María Hernandez Lanzat
Sara Hernandez Lanzat
Angel Hernandez Salvador
Mª José Lopez Faus
Inmaculada Lopez Faus
Marta Lumbreras Blasco

Aroa Alamino Bautista
Rafael Lluch Belmonte
Jorge Juan Marin De Gracia
Patricia Navarro Armero
Marta Parra Montaña
Fco De Borja Bueno Garcia
Víctor Argüello Lava
Amadeo Navarro Martinez
Angeles Armero Berlanga
Christian Navarro Armero
Mario Sanchez Garcia
Mar Ortega Pinilla
Adoracion Parra Talavera
Rocío Martinez Parra
Raúl Martinez Parra
Mª Del Mar Parra Talavera
Melanio Montaña Lopez
Yolanda Parra Talavera
Maria Amparo Perez Castellano
Jose Vicente Peiro Pons
Mª Teresa Conde Corbacho
Carmen Peiro Conde
Francisca Sanchez Capilla
Carolina Peña Sanchez
Nacho Fonfria De La Torre
Alicia Martinez Madrid
Paula Piñango Camarena
Luis Pons Pons
Pilar Marquez Bermejo

María Pons Marquez
Luis Ramirez Moret
Clara Fernandez Losilla
Raquel Ramirez Fernandez
Adrian Perez Valera
Mª José Rodriguez Perez
Julia Navarro Rodriguez
Paula Navarro Rodriguez
Vanessa Lopez Ponce
Mario Chulvi Rubio
Jose Ramón Chulvi Burgos
Mª Antonia Rubio Nuñez
Nieves Sanz Llopis
Javier Martin Sevilla
Mª Pilar Torres Castillo
Salvador Gonzalez Cabo
Sofía Nieto Torres
Ruben Galindo Torres
Nuria Utiel Valero
Mª Del Mar Valero Vicente
Miguel Angel Valero Terron
Lourdes Sanchez Sanchez
Andrea Valero Sanchez
Mª Teresa Valles Ruiz
Marta Navarro Valles
Noelia Zambrana Bueno
Jeronimo Zambrana Agostinelli
Dionisia Martinez Tercero
Rebeca Casas Martinez

Pilar Bueno Sanchis
Ana Sanchez Capilla
Ana Robledo Sanchez
Rosa M^o Gaspar Romero
Fco. Javier Gutierrez Pascual
Visitacion Vigo Arroyo
Noemi Gutierrez Vigo
Juan Felipe Sanahuja Muñoz
Marta García Salinas
Fco. Javier Lázaro Moreno
Miguel Sanchez Rodriguez
Ana Delia Diaz Mediavilla
Omar Garcia Carcel
Domingo Vazquez Orón
Cristina Torres Castillo
Jose Balaguer Blasco
Jose Esteve Lopez
María José Pau Casado
Fco. Santiago Ortiz Tercero
Lucia Ortiz Pau
Amalia Hernandez Cadiz
Javier Fonfria De La Torre
Neus Benavent Gimeno
Manuel Alamo Bañuls
Ana Espuig Cresencio
Daniel Fernandez Garcia
Esther Lopez Perez
Luis Lopez Rubio
Inmaculada Mora Rubio

Alejandro Ros Puerto
Laura Sanchez Sanchez
Miguel Vazquez Pelaez
Maria Baron Millan
M. Pilar Martinez Tercero
Joaquin Lopez Pardines
Sagrario Conde Carbacho
Oscar Lopez Conde
Alejandro Golfe San Martin
Amanda Bru Garcia
Mª Jose Sanahuja Muñoz
Sergio Visconti Domingo
Fco Javier Serrano Martinez
Monica Chulia Perez
M Isabel Sanchez Capilla
Paco Abad Calahorro
Maria Fca Lanzas Roig
Irene Soriano Cuecos
Pilar Gonzalez Garcia
Maria Dolores Rubio Nuñez

CADETS

Ivan Lopez Ortega
Berta Pagan Barres
Victoria Pagan Barres
Gurleen Singh Bornay
Nerea Ferrandez Chulvi
Arnau Galindo Pedregosa
Ainhoa Tomas Garcia
Mª Magdalena Tomas Garcia
Aitana Guerola Fernandez
Aitana Navarro Moyano
Natalia Chulvi Rubio
Carles Gonzalez Torres
Sofia Valero Sanchez
Ruben Poggi Gaspar
Javier Gutierrez Vigo
Marc Grao Muñoz
Laura Ortiz Pau
Maria Faubel Hernandez
Leire Sanahuja Gonzalez
Isabel Porta Gonzalez
Susana Alarcon Sanz
Hugo Jareño Gimeno
Jesus Lliri Romero
Sofia Roig Plasencia
Irene Gonzalez Soriano
Lucia Bermejo Gonzalez

Raquel Blanco i Mellado

SALUTACIÓ DE LA FALLERA MAJOR

B

é sabeu tots, que me conegueu des de que tenia 4 anys, la il·lusió que tenia per poder representar a la meua falla, una vegada més, però ja no com una xiqueta plenament innocent que no sabia molt bé el que significava ser

Fallera Major Infantil, sino com una dona adulta, que en el pas del temps ha comprés la importància de la figura d'una Fallera Major per a la seua comissió, el que representa i la responsabilitat que comporta.

Vaig a contar-vos la història de com el meu cor es va encendre en flama per a sorpresa de tota la meua família. Encara que molts ja la sabeu perquè ma mare ja l'ha contat, vull que quede plasmada en este llibret per sempre:

Un dia de falles quan tenia uns 4 anys, ma mare y les meues iaies decidiren vestir-me de fallera en un traje d'una cosina de quan ella era xicoteta. Jo mai havia parlat de les falles, ni de les falleres, ni de masclets... pero quan acavaren de vestir-me jo no feia més que demanar una cosa que es posava pel cap... ningú endevinava el que deia fins que vaig poder explicar que era una cosa que es posava pel cap i pel braç i quedava davant del corpinyo... la banda! Quan per fi trobareu una, me la posaren i eixirem de passeig per la contorná mos trobareu un pasacarrer, i sense pensar-ho dos

**QUAN PER FI
TROBAREN UNA,
ME LA POSAREN
I EIXIREM DE
PASSEIG PER LA
CONTORNÁ MOS
TROBAREM UN
PASACARRER,
I SENSE PENSAR-
HO DOS VEGADES
ME VAIG
INCORPORAR
A LES FILES COM
SI FORA FALLERA
DE TOTA LA MEUA
CORTA E
INCIPENT VIDA**

vegades me vaig incorporar a les files com si fora fallera de tota la meua corta e incipient vida, com si ningú m'haguera explicat mai el que eren les falles o un pasacarrer i l'haguera vist des de que vaig nàixer. Eixe dia la meua família se donà compte de que ja era fallera, ara sols quedava apuntar-me a una falla.

Des de eixe moment he sigut part d'esta comissió, la qual m'ha vist disfrutar de la festa que porte al cor i que em fa plorar en tan sols una mascletá... Esta comissió m'ha vist créixer en totes les etapes y en tots els aspectes de la meua vida, m'ha donat amistats per a sempre i m'ha vist enamorar-me com mai l'havia fet. I aixó es perquè a Diputada som una família fallera, que com a totes les famílies hi han desavenències, cap família es perfecta, pero per davant está la unitat d'una família que treballa y lluita per un sentiment comú: el sentiment faller y l'orgull de ser València. I aixó, estimada comissó, mos uniré per SEMPRES.

Per tot aixó, aquella xiqueta que heu vist convertir-se en dona está or-

gullosa de, per fi, poder representar a la seua comissió i lluir eixa desitjada banda, però ara com a Fallera Major.

De les falles 2024 espere que les disfruteu i les compartau en Marta i en mi i, com no, en els nostres 4 presidents Juanfer, Lluís, Salva i Domingo, en la mateixa il·lusió i les mateixes ganes en les que nosaltres estem disfrutant el nostre Reinat. Marta i jo estem vivint un somni, i cada acte el vivim en la major intensitat possible.

Gràcies Marta per eixe somriure que deixa vorer i que contagia el sentiment que tens per la nostra festa i l'entusiasme en el que estàs vivint el teu somni.

Gràcies Juanfer per acompanyar-nos a cada acte, fer de Presi infantil i de Presi major, i per estar sempre pendent de nosaltres per a que no ens falte res i anem sempre perfectes. Gràcies també a Lluís, Salva i Domingo, i a la nostra Directiva per treballar tant per a que el nostre any siga perfecte, gràcies pel vostre carinyo i dedicació.

I com no, gràcies a la meua família, per viure-ho tot al meu costat en la

mateixa il·lusió que jo, inclòs el meu pare, que encara que es molt “duro de pelar” m’ha mostrat no sols el seu suport sino també la seua il·lusió per vore’m complir un dels meus somnis. Però en especial a dos persones que han marcat la diferència durant esta aventura, Víctor, el meu cómplice perfecte de somnis i de vida, per fer que cada día, i no sols del meu Regnat, me senta com una verdadera Regina; i a ma mare, per que està fent que el meu somni es complisca de manera perfecta, sense fisures i tal i com ho haviem imaginat durant tants anys.

Visca València! Visquen les falles!
I Visca la Falla San Vicent de Paul-Diputada Clara Campoamor! ///

Raquel Blanco i Mellado

A LA FALLERA MAJOR

Esclat atronador
que anuncia l'arribada
d'un vendaval de color,
enguany regina de Diputada.

Al teu cor una brasa
fugida de la crema
flors d'ofrena, una carcassa
i pólvora de despertà.

I un bunyol de carabassa
una barraca i la senyera
com el teu estàndard quan passa
tindràs gravat a la pell tota la vida sancera.

Per fi el teu somni ha arribat
gaudeix-ho tot ell sense por
i viu cada moment fet realitat
amb alegria festa i amor.

Perquè aplegarà Sant Josep a la nit
i entre flames llàgrimes i fum
t'esvararà aquest somni entre els dits,
quan desaparega la llum.

Ets Raquel amb la teua bellesa
el nostre motiu d'alegria
endolçat per tanta tendresa
plena de llum i valenciana.

Només en mirar-te als ulls
verds com l'aigua de l'Albufera
tinc que cridar quan et vull
Perquè Deu et va fer FALLERA!

Victor Argüello Lava

SENSE POR

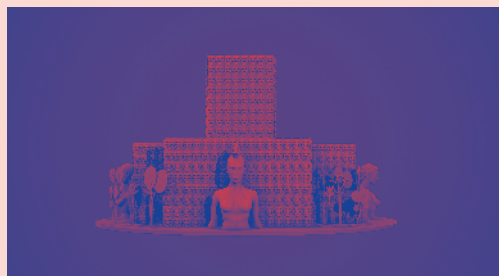
Presentem Sense por
aquest és el seu lema
Una ciutat d'or
sense por a la crema

Així la falla retrata,
en silenci amagat,
a un poble enmascarat,
per por a ser jutjat.

Entre l'ombra d'aquest carnaval,
s'amaga una hipocresia.
On tots són vigilants,
més que la propia policia

Un crit d'homogeneïtat,
identitats confuses,
és la nostra societat
un ramat sense intruses.

Amb cabell de nit,
desafiament brillant,
crestes juganeres,
estil desafiant.

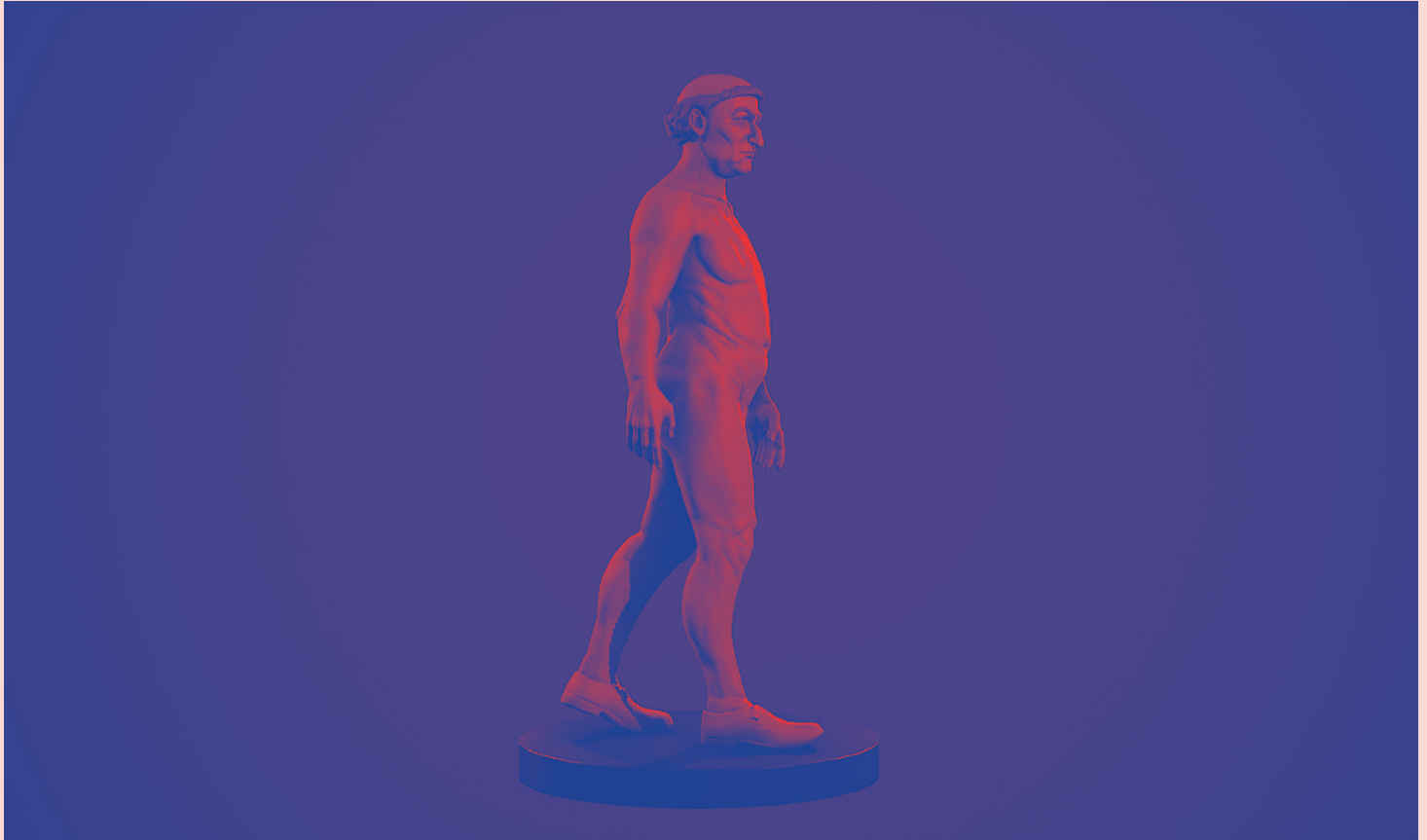

Sense por a critiques,
com festa constant,
els monyos rient-se
del judici constant.

Capellà inquisidor,
amb mirada d'orador,
observa perplex,
el desafiament provocador.

En espirals i revoltells,
comèdia facilona,
cabells com llibertat,
d'una ironia simplona.

Mirades curioses,
baix el seu palau,
estils desafiant,
no mireu si no us plau.

LA PUNK

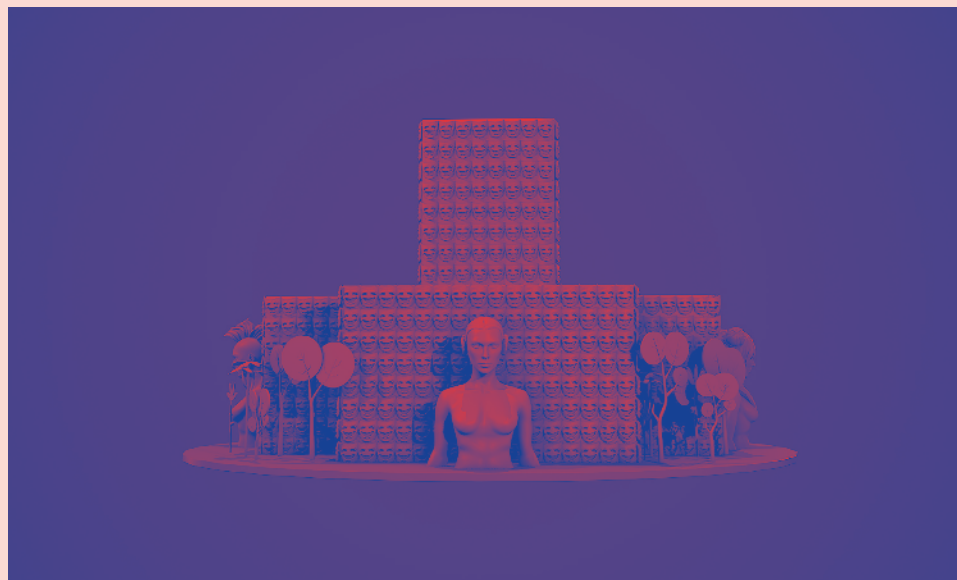
A llevant, una dona punk,
irreverent i lliure,
es mostra sense por,
no n'hi ha qui l'ature.

Una cresta de colors,
com un arc de Sant Martí,
decora el seu cap,
una plantà de bon matí.

Dels seus estàndards
ella mateixa és l'artista.
La seua autenticitat
es veu a simple vista.

Amb ulls que repton,
a la nostra societat
aquesta es la força
d'una dona de veritat.

Una punk en escena,
un oasi de llibertat,
i la falla es dignifica
cridant a la diversitat.

La cresta de colors,
com un raig de rebeldia,
on cada to és un repte
que la norma desafia.

No li importa la teua opinió,
ni el rastre que deixa darrere,
es la punk de veritat
una dona trencant barreres.

LA CALBA

A ponent, una dona
amb coratge i estil,
sense cabells,
un somriure subtil.

No és malaltia,
ni cap condició,
li agrada ser calba,
és la seua elecció.

Sense pèls al cap,
radiosa es presenta,
una estampa bella,
i una ànima contenta.

Una calvicie que llueix
amb estil i molta gràcia,
es dona decidida
i que brilla amb elegància

Qui l'ha de censurar?
És la seua revolució
una dona de cap rapat
amb tota l'intenció

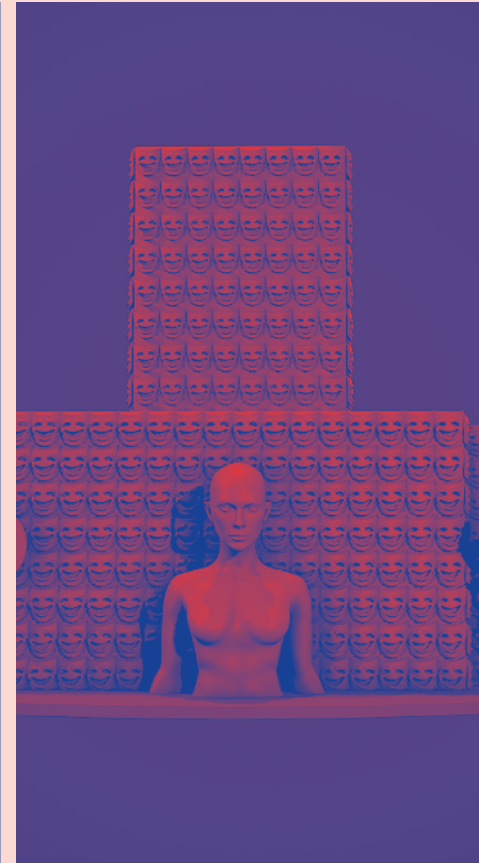
Amb valentia destapa
tota la seua bellesa
ignorant els cànons
de la terra promesa.

Ningu sap si és pèl-roja,
rosa o morena.
Quan algú li pregunta
per la seua melena.

Ella amb un somriu
diu que el seu monyo
té el mateix color
que els pèls del seu conyo.

Quan ella entra en escena
és meréix una ovació,
per la seua valentia,
de ser de llibertat ressó.

Esdevé en força insondable.
I la falla es l'escenari,
de la potencia i genialitat
d'una dona indomable.

LA FALLERA

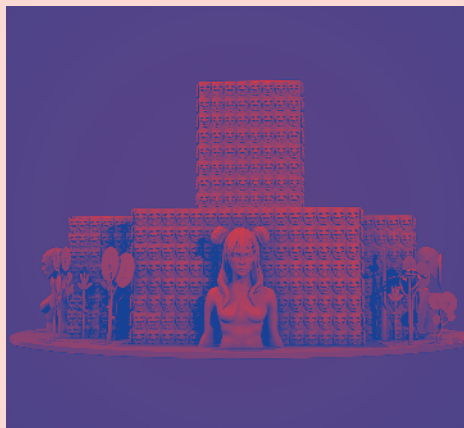
Al nord, una fallera
petinada amb tradició,
retratant la societat
amb una gran devoció.

Amb tres monyos
que llux amb esplendor,
venera les arrels,
i la cultura amb fervor.

Respecta el pentinat,
com un ritual sagrat,
amb la peineta combat,
l'imposició de l'estat.

Fins enmig del festeig,
de la festa popular,
hi ha crítiques amargues,
com un riu a desbordar.

La fallera entra en escena,
amb la mirada incerta,
sempre sent fidel
a la il·lusió que li desperta.

Mentre hi haja qui critique,
sense raó o mesura,
en aquesta societat
reinara la incultura.

Entre espolons i pólvora,
la fallera camina,
rodejada de crítiques
del remor que mai termina.

Cada escena de la falla
de la societat és un mirall,
tres voltes et criticaran
abans que cante el gall.

LA GÒTICA

Al sud, un bust gòtic
enlluerna la falla,
desafiant la foscor
i donant-li batalla.

Amb cabell de nit,
dues trosses brillen,
com estels en l'ombra
que el món il·luminen.

Dues cintes que ballen,
com notes en un vals,
omplen d'harmonia
els seus ritus personals.

On la bellesa és llibertat,
és pròpia decisió,
amb el negre que l'abriga,
culmina la composició.

Brilla com diamants
en la foscor encisadora,
dolça i sensible
en una societat traïdora.

Rodejada de mirades
és la mil voltes rebel
i amb serenitat llueix
molt més que un estel.

Entre ombres i secrets,
com una nit encantada,
les trosses resplendeixen,
amb força inesperada.

Amb cura i detall,
l'ombra esdevé en art,
inclosa en un món
del que ja no forma part.

L'INQUISIDOR

A la llunyania,
un home com un dictador,
amb mirada desafiant
i vestit de retor.

Amb la seua posició
damunt de l'altar,
sembla ser l'únic
que pot criticar.

Un capella amb sotana
dirigint la festa,
la censura mai suma
si no resta

Ell és un personatge
amb un somriure forçat
que mai podrà entendre
a qui l'ha festa ha estimat.

Amb rostre seriós,
esdevenint censor,
dictant les normes,
com un bon opressor.

Amb el seu dictat,
decideix el que és correcte,
l'home de la sotana,
com un jutge sense respecte.

Ell és Sant Estereotip,
en vestimenta austera,
marcant el que es precís,
com si fora la moda sincera.

Mirant des de lluny,
la inquisició de l'estil,
amargat i reprimet,
no hi ha puntada sense fil.. ///

QUÈ ÉS SENSE POR?

S

ense por utilitza el pèl com a símbol de rebel·lia, com una revolució identitària que mostra la personalitat de cadascú.

Al llarg de la nostra vida, el nostre pèl parla per nosaltres. Ho usem per a

explicar-li al món qui som i que volem dir. Però amb molta freqüència, les persones són jutjades si el seu pèl no s'ajusta a les regles i expectatives (moltes antiquades) que la societat té respecte a com hem d'usar-lo.

I és que el pèl és part del que projectem cap a l'exterior. Ens permet mostrar-nos, expressar-nos i, fins i tot, desafiar prejudicis i fins i tot trencar amb el que s'estableix. Com s'emporta el cabell també és una actitud.

Per això "SENSE POR" ens mostra quatre bustos de la mateixa dona amb diferents pentinats que no s'ajusten als canons establits per la moda actual. Els bustos representen la gent amb personalitat, que fa el que vol sense importar el que pensen els altres. És una mateixa dona que canvia constantment d'estil sempre desafiant allò que està preestablert sense por a una societat representada per unes màscares que les miren des de tots els punts de la ciutat.

L'inquisidor que està fora del monument i cada dia es mourà de lloc per escrutar la falla des de tots els llocs possibles, representa l'enemic

**CONSCIENTS
DE LA
IMPORTÀNCIA
DE PRESERVAR
EL NOSTRE
ENTORN
I MINIMITZAR
LA NOSTRA
EMPREMTA
ECOLÒGICA, HEM
PRES LA DECISIÓ
CONSCIENT DE
FER SERVIR
MATERIALS
RECICLATS
I ECOLÒGICS EN
LA FABRICACIÓ
DE LA NOSTRA
FALLA**

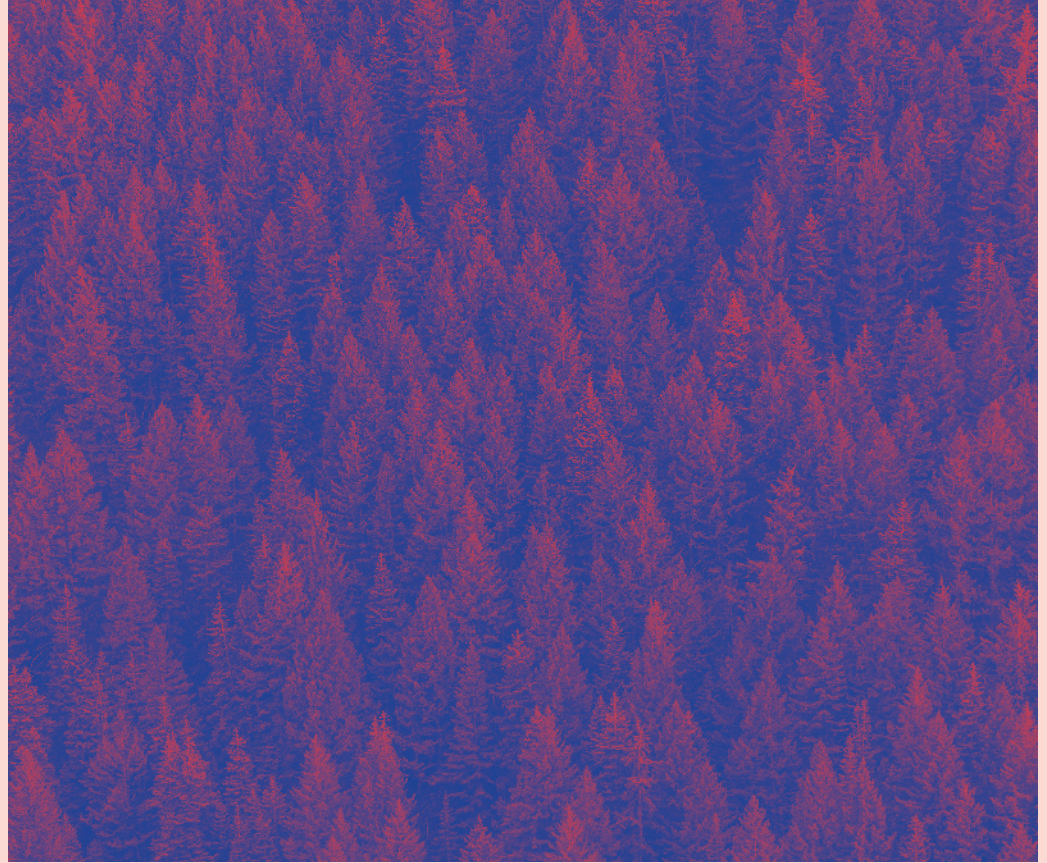
d'allò que és autèntic, les marques, les tendències, els influencers de les xarxes socials i tot aquell que no és un simple observador com la resta de la "societat silenciosa" sinó que s'atreveix a dir-te com has de vestir-te, pentinar-te, viure...

Conscients de la importància de preservar el nostre entorn i minimitzar la nostra empremta ecològica, hem pres la decisió conscient de fer servir materials reciclats i ecològics en la fabricació de la nostra falla. A través d'aquesta iniciativa, aspirem a reduir significativament la petjada de carboni associada a la crema de la falla, demostrant el nostre compromís envers la sostenibilitat ambiental. Cada component de la nostra obra efímera ha estat seleccionat amb cura per garantir no només l'espectacularitat artística, sinó també el respecte màxim pel medi ambient. Amb aquesta acció, pretenem inspirar consciència ambiental i fomentar pràctiques ecològiques en la celebració de les festes tradicionals, sent testimonis actius del canvi cap a una festa més respectuosa amb el planeta.

Què és sense por?

Per això hem triat:

- Suro Neops (Ecològic)
- Fusta
- Paper líquid
- Fibres Vegetals (Sisal, Espart, etc...)
- Pintura a l'aigua
- Filament pla Eco
- Os d'oliva
- Corfa de blat ///

El vostre amic Rodamons

NO SOC SENSE... SOC AMB

ola soc jo de nou; amb una altra de les meues aventures, de les meues múltiples correrries, dels meus camins sense fi i les meues botes desgastades; de la meua motxilla plena de somnis i buida de posse-

sions (quan camines tot el dia, fins al buit pesa)...

Uff, que romancer que soc, No? Bo, ja em coneixeu; tafaner per naturalesa, descobridor de noves sendes i sempre disposat a una història i una nova amistat...

Com que qui soc? Doncs, el vostre amic des de fa un temps, el que més correrries vos compta, el que torna a estar amb vosaltres almenys dos vegades a l'any.... Eixe soc jo; Rodamons.

Bo, deixem de romanços i anem al gra... Us deia que anava a contar una altra de les meues històries... Però parlant amb vosaltres sobre mi, m'abrumen les històries i no sé quina narrar; la veritat és que, veient que alguns no sabíeu qui soc, m'ha sorgit un dubte... Com creieu que soc?

Segur que molts de vosaltres esteu pensant que soc un home, de cabells llargs, deixats créixer sense cap control, amb vestidures de muntanya una mica estripades pel temps i les botes desgastades de tant caminar... Uns altres pensareu que soc un tipus

**SEGUR QUE
MOLTS DE
VOSALTRES
ESTEU PENSANT
QUE SOC
UN HOME,
DE CABELLS
LLARGS, DEIXATS
CRÉIXER SENSE
CAP CONTROL,
AMB VESTIDURES
DE MUNTANYA
UNA MICA
ESTRIPADES
PEL TEMPS
I LES BOTES
DESGASTADES DE
TANT CAMINAR...**

bohemi, amb vestit d'explorador, pèl entrat en cabells blancs i calçat d'alta muntanya...

Haureu encertat algun?... De moment, només us puc comptar, com vaig arribar a ser qui soc, hui he decidit que el protagonista seré jo.

Fa tant de temps, que ja ni em recorde... Viví jo en un carrer cèntric de la meua ciutat d'origen, un carrer amb història, on s'unia la tradició i el luxe de viure en el centre de l'acció; vestia seguint la moda del moment i em pentinava engomat. Acudia a la universitat a estudiar amb els meus amics, anava a festes de cap de setmana complet i tornava els diumenges, a dormir, per a arribar a poder completar la següent setmana...

Més endavant després d'acabar els estudis, vaig mudar el meu pentinat, vaig començar a buscar la meua primera ocupació i a causa de ser un sense experiència, em vaig trobar moltes portes tancades; alguns miraven el meu pèl repentí, per a uns altres em faltava la corbata, uns altres em demanaven 50 anys d'experiència, uns altres una formació que no

tenia... L'excusa de tots ells era que jo era un "sense", sempre un "sense alguna cosa"... Vaig intentar mudar el meu pentinat, aparentar vida formal, posar-me la corbata per a les entrevistes i inventar-me un currículum perfecte... I malgrat tot això, continuava sent "sense" i com no apostaven per mi, vaig decidir que el "sense" anava a ser el meu lema de vida.

Vaig canviar les entrevistes per caminar sense rumb, la gomina del meu cabell per deixar el meu pèl lliure, els vestits encorsetats, per la roba còmoda i flexible, i les sabates de cuir, per les meues botes de caminant.

Vaig decidir posar nou rumb a la meua vida, marcar-me nous horitzons, buscar aquella primera ocupació on ningú el buscava encara. Recorria xicotets pobles, buscant sempre l'oportunitat, trobant xicotetes tasques que em permetien continuar. La meua cabellera controlada, va començar a créixer sense més, cada pèl, per on ell decidia; ací arrissat i llis allà, per ací més curt i més llarg per ací... Vaig començar a no seguir la moda, a utilitzar la mateixa

roba per a treballar, caminar i gaudir... I de tant usar-la algun xicotet forat la va començar a decorar...

Quan tornava a la meua casa, la meua mare posava el crit en el cel, esta no és forma de vida, el cap hauràs d'asseure, cerca una ocupació seriosa, queda't a casa, arregla't eixos pèls... I mil retrets més.

Vaig començar a agafar-li el gust a això d'anar al meu aire, a aconseguir superar cada dia, a recórrer nous llocs... A poc a poc i sense adonar-me estava creant el meu personatge; centenars de persones compartien xicotets moments amb mi: uns una ocupació, uns altres una xarrada, alguns només una salutació o tan sols un encreuament de mirades en algun camí.

Em vaig ficar una nova meta, ser col·leccionista d'històries, caminar cadascú dels meus dies on el vent i l'atzar em porte.

Vaig deixar arrere el meu dia a dia, vaig abandonar els caps de setmana de festa rere festa, les entrevistes inaguantables, els retrets, els "sense"...

Vaig decidir que des d'eixe moment jo era el que anava a dir com

**VAIG DEIXAR
ARRERE EL MEU
DIA A DIA, VAIG
ABANDONAR ELS
CAPS DE
SETMANA DE
FESTA RERE
FESTA, LES
ENTREVISTES
INAGUANTABLES,
ELS RETRETS,
ELS "SENSE"...**

viure la meua vida, els nous sense ocuparien a poc a poc l'espai que els anteriors usaven: sense modes, sense fronteres, sense pressions, sense possessions... Però juntament amb estos "sense" vaig posar en la meua vida molts "amb": amb amics, amb alegria, amb trinitats d'ocells i sobretot amb llibertat.

Hui m'he despullat per a vosaltres, us he contat la meua xicoteta història. Se que per a molts serà insignificant, quina ximpleria, pensareu uns altres; però si algú la troba interessant i li abelleix caminar amb mi; només ha de posar-se en marxa i segur ens creuarem en el camí.

Ara, he de continuar marxant, sense rumb, sense destí, a la recerca de noves històries i a la recerca de nous amics. Fins prompte i bona sort. ///

RECOMPENSES	COMISSIÓ INFANTIL Distintiu Argent Claudia Carvajal Capilla Fanni Faus López Ulises Marín Navarro Distintiu Or Daniel Álamo Espuig Amalia Faubel Hernández María Faubel Hernández Carmen Sanahuja García Estela López Pérez	COMISSIÓ MAJOR Bunyol Argent Inés García Dolz Omar García Cárcel Amparo Fornás Piñón Ana Espuig Crescencio Ana Delia Díaz Mediavilla Francisco De Borja Bueno García Manuel Álamo Bañuls Bunyol d'Or Javier Pagan Castaño Francisco Ortiz Tercero Lorena Martínez Gil Javier Martin Sevilla Amalia Hernández Cádiz Carmen M. Acevedo Parra Bunyol d'Or amb Fulles de Llorer Juan Felipe Sanahuja Muñoz María Dolores Rubio Núñez Ángel Hernández Salvador Leticia Hernández Vicente Bunyol d'Or i Brillants amb Fulles de Llorer Luis Ramírez Moret Jose Esteve López

PREMIS I NOMINACIONS

- Marató 3a falla en més arribats a meta
- Llibret 14è premi per la promoció de l'us del Valencià
- Llibret Millor llibret de l'Agrupació Rascanya
- Sergio Cerdán Pons Postal guanyadora de Nadal de l'Agrupació Rascanya
- Fanni Faus López Postal subcampeona de Nadal de l'Agrupació Rascanya
- 2n Classificat Campionat de parxís de l'Agrupació Rascanya

SETMANA FALLERA

DISSABTE 3 FEBRER

16h. Presentació en Saló Museu

DISSABTE 24 FEBRER

17h. Tardeo La Ruta

DIUMENGE 25 FEBRER

14:30h. Menjar germanor

18:00h. Concentració per a anar a la Crida

DISSABTE 2 MARÇ

10h. Esmorzar patrocinat per la FM i FMI

A continuació xaranga patrocinada per la FM i FMI per a anar a la mascletà de la Plaça de l'Ajuntament.

DIUMENGE 3 MARÇ

10:30h. Esmorzar popular germanor

12h. Visita Exposició del Ninot

DIVENDRES 8 MARÇ

Muntatge carpa

DISSABTE 9 MARÇ

10h. Esmorzar i condicionament de carpa

22h. Sopar patrocinat per Fallera Major

24h. Festa gran discomòbil

DIUMENGE 10 MARÇ

10:00h. Parc infantil unflables

14:00h. Dinar de germanor a la carpa

DIJOURS 14 MARÇ

18h. Replegà del ninot infantil en Sant Miquel dels Reis

20h. Sopar plantà infantil i lliurament de recompenses

Festa per a infants (organitzada per la delegació d'infants)

DIVENDRES 15 MARÇ

8h. Xocolatà i acabar planta infantil

Jocs infants i menjar per a infants (organitzat per la delegació d'infants)

14h. Dinar patrocinat per FMI

18h. Replegà ninot major a sant miquel dels reis

21:30h. Sopar planta majors i lliurament recompenses

Planta de la nostra falla

24h. Discomòbil DJ

DISSABTE 16 MARÇ

8h. Xocolatà

11h. Quinto i tapa

12h. Tallers infantils (organitzat per la delegació d'infantils)

14h. Menjar de germanor a escot

16:30h. Premi infantil (si no n'hi haguera es farà cercaviles)

21h. Sopar infantils

22h. Sopar majors

24h. Grup de versions "Fogonada"

DIUMENGE 17 MARÇ

8h. Xocolatà

9h. Premi major (si no n'hi haguera es farà cercaviles)

16h. Ofrena

22h. Sopar entrepans pernil i formatge
(Col·laboració per cadascun dels fallers)

24h. Discomòbil DJ Guille

DILLUNS 18 MARÇ

8h. Xocolatà

10h. Jocs infantils

12h. Quinto i tapa

14:30h. Calderes patrocinades per la falla

18h. Disfresses

21h. Sopar infantils

22h. Concurs de paelles de majors

24h. Discomòbil DJ Corfa

DIMARTS 19 MARÇ

8h. Xocolatà

12h. Missa a Sant Josep a l'Ermita de Sant Jeroni

14h. Mascletà Parc l'Ermita

16h. Desmuntatge de la carpa

18h. Vespertà

19h. Sopar infantils

20h. Cremà infantil

21h. Sopar majors

22h. Cremà majors

23h. Brindis de comiat

Junta general amb tancament de comptes i elecció president divendres 5 d'abril de 2024.

RECORDS FALLERS

La primera cosa que fotografiem normalment al casal després de tancar un llibret és la seua presentació, ací tenim una foto de la presentació del meu germà major. Els últims dies abans de falles són sempre prou frenètics, però sempre trobem un moment per a gaudir dels preparatius siga dormint al casal o fent el mono.

Durant tota la setmana fallera vam gaudir dels nostres monuments, el nostre tobogan no va deixar indiferent a ningú i la falleta infantil semblava un caramel · let de colors. Les nostres falleres majors van gaudir cada dia dins i fora de la carpa, vestides de fallera, de particular, de blusó o disfressades, quina capacitat de disfrutar enhorabona a les dues!

El dia dels premis s'alçarem de bon matí i anàrem pel banderí del meu germà major, enguany espere no defraudar-vos i que aneu pel meu i per molts més. I les disfresses van ser tot un èxit com sempre, ens ho passàrem d'allò més bé, n'hi hagué gent que com sempre va animar el tema. No podem fer concurs perquè el jurat no podria mai decidir hi ha un nivell espectacular.

Com sol ser habitual ens vam ficar tots i totes amb les nostres millors gales per a anar a la Verge el dia de l'ofrena i en Sant Josep tornarem a ficar-nos de llarg per en el dia gran anar a la missa. Les nostres falleres majors anaren a tots dos llocs molt ben arropadetes per gran part de la comissió i com no amb les seues famílies.

Les nostres cremàs sempre són molt emocionants; que si es crema, que si no es crema i quan veiem que la gent no està molt atenta fem explotar la falla o cremem totes les persianes de la finca. La de l'any passat va ser tranquil · la fins i tot la podíem vore asseguts a un banquet en la porta del Jero, les nostres falleres majors Marta i Maria ho van gaudir en primera fila.

Sense temps per a recuperar-nos de les falles ja estaven a la càrrega els de festejos que mai tenen prou i que sempre estan maquinant com pegar-se un festorro. Ballarem, cantarem, menjarem, jugarem al truc, quinto tapa quinto tapa i així fins l'infinit i més enllà.

L'estiu va començar amb molta activitat, tinguérem l'aniversari on donem la benvinguda als novats i fem la típica foto de les L. Després la festa de Sant Joan amb la xopà de matí i discomòbil de nit, a més les nostres falleres majors tingueren la preselecció i la batalla de flors al mes de juliol, doncs això que la gent a l'estiu se'n va de vacances i a Diputada no n'hi ha descans.

La tornada a l'activitat en passar l'estiu vingué al màxim com havia acabat i ens n'anàrem al cinema amb els xiquets i xiquetes de la falla que gaudiren de la peli i es portaren requetebé. Després la nostra delegació de monument va preparar la firma amb els artistes i això va ser un destarifo com que no hi havia que tindre ni por ni vergonya va haver-hi qui es tallà el monyo i qui se'l pintà de blau.

Els mesos d'octubre i novembre van ser de molta activitat al casal i s'ho passarem genial, amb una festa especial de quinto i tapa, halloween i la proclamació com a plats forts, també tinguérem una animació per a la mitja marató i les nostres infantils ens van representar amb tot el seu talent culinari al MasterChef de l'Agrupació Rascanya.

En el mes de desembre van haver de preparar el betlem i enguany es va fer amb la mestria habitual i amb material reciclat. També vàrem fer un concurs de postals nadalenques per als infants i un putxero de Nadal. En gener vam rebre la visita de sa majestat el rei mag i Luis va demanar que ens tocara la loteria, però com no va aclarir quin premi ens van tornar els diners. Luis, Xe! Haver demanat el primer premi, o és que tal volta no ens hem portat prou bé? Qui sap.

**SENSE
VERGONYA**

JUNTA DIRECTIVA
INFANTIL

VICEPRESIDENT 1

Marta Ramírez Fernandez

VICEPRESIDENT 2

Daniel Álamo Espuig

SECRETARI

Adriana Galindo Pedregosa

TRESORER

Carmen Sanahuja García

COMPTADOR

Adriana Jimenez Navarro

DELEGAT -1-

Aitana Serrano Chuliá

DELEGAT -2-

Lucas Vazquez Torres

COMISSIÓ INFANTIL

Daniela Lluch Alamino
Mateo Lluch Alamino
Vega Amo Fernandez
Vicente Amo Fernandez
Andrea Casan Lanzas
Angela Casan Lanzas
Andrea Martinez Collado
Marta Martinez Collado
Irene Sanchis Cuñat
Eva Sanchis Cuñat
Laura Sanz Dolz
Adriana Galindo Pedregosa
David Godoy Ortega
Guillem Godoy Ortega
Lucía Cortés González
Fanni Faus Lopez
Aurea Raga Lumbreras
Oliver Lagullon Llorens
Helian Marin Navarro
Ulises Marin Navarro
Mario Higuera Parra
Sofia Cerdan Pons
Sergio Cerdan Pons
Marta Ramirez Fernandez
Claudia Carvajal Capilla
Eva Rodriguez Lafuente
Carlos Martin Sanz
Javier Martin Sanz
Sofia Jimenez Navarro

Adriana Jimenez Navarro
Carmen Sanahuja Garcia
Lucia Sanahuja Garcia
Rodrigo Sanchez Diaz
Lucas Vazquez Torres
Amalia Faubel Hernandez
Daniela Sanchez Hernandez
Sara Alamo Espuig
Daniel Alamo Espuig
Estela Lopez Perez
Leire Lopez Perez
Celia Sanz Balanza
Diego Perez Sanahuja
Aitana Serrano Chulia
Paula Abad Sanchez
Alba Lopez Velasco
Martina Lopez Velasco
Aitana Moreno Catala
Sara Ourahma Pinar

Marta Martínez i Collado

SALUTACIÓ DE LA FALLERA MAJOR INFANTIL

E

stimada comissió, estic molt il·lusionada per poder dirigir-me a tots vosaltres per fer possible el meu desig de ser la Fallera Major Infantil de la Falla Sant Vicent de Paül – Diputada Clara Campoamor.

Tot va començar amb aquella telefonada del mes d'abril que em va agafar per sorpresa i em va fer moltíssima il·lusió. Ja per fi ha arribat el moment tan desitjat durant molts anys de poder representar la meua falla.

Soc fallera des que vaig nàixer, tan sols portava poc més d'un mes de vida i ja vaig passar la meua primera ofrena amb els meus pares inculcant-me aquesta tradició valenciana que porte en la sang. Durant tota la meua infància m'ha agradat vestir-me de fallera i participar en tots els actes de la meua falla, en especial de la setmana fallera. I aquest any no serà diferent i al costat de Raquel i els presidents Juanfer, Luis, Salva i Domingo passarem unes falles inoblidables.

Espere haver representat a la nostra falla, i en especial a tots els nostres infantils de la comissió, tal com ens mereixeu i esperàveu i agrair a totes les persones que estan fent possible aquest gran somni i estan al meu costat en tot moment, sense oblidar-me de la meua Fallera Major per

**ESPERE HAVER
REPRESENTAT A
LA NOSTRA
FALLA, I EN
ESPECIAL A TOTS
ELS NOSTRES
INFANTILS
DE LA COMISSIÓ,
TAL COM ENS
MEREIXEU
I ESPERÀVEU
I AGRAIR A TOTES
LES PERSONES
QUE ESTAN FENT
POSSIBLE
AQUEST GRAN
SOMNI**

a sempre, Raquel Blanco i Mellado. Moltes gràcies per cuidar-me i acompanyar-me durant tot l'any. Mai ho oblidaré.

Ja arriben els dies més esperats per tots nosaltres durant tot l'any i vull que ho disfrutem tots junts, adults i infantils, en unes festes inoblidables i divertides. Us espere amb un gran somriure i molts besos a tots a la Falla Sant Vicent de Paül – Diputada Clara Campoamor.

Visca Diputada i visquen les falles del 2024!!! ///

Marta Martínez i Collado

A LA FALLERA MAJOR INFANTIL

Oh, Marta, Fallera Major Infantil,
el gest d'alegria ompli l'aire,
en sentir el teu nom a cada acte.
Les teues mirades esdevingueren llum,
en sentir que anaves a ser, nostra fallera major infantil.
Els teus somriures dibuixen un sol,
cada vegada que algú et diu: Bonica!,
que acompanyes amb molt rubor
i en cada acte ens fas gaudir amb emoció.
Cada dia, tu t'alces, donant un salt del teu llit
i amb una pirueta t'enfundes en la teua millor gal·la;
les pintes, arracades i manteletes inunden cada racó de la teua casa
i dia a dia aconsegueixes ficar-te-les amb el gran somriure que t'engalana.
Amb gràcia, dolçor, infantesa i seny,
culls somriures, fas abraçades i captes totes les mirades
i amb la teua tendresa i amor
has conquistat tots els cors de la teua comissió.
L'amistat i alegria mai et falta,
per a jugar, ballar o fer gimnàstica
i a cada moment en aquesta falla
gaudeixes amb il·lusió del teu càrrec;
de l'honor; de ser la nostra fallera major.

María José López Faus

SENSE VERGONYA

SENSE VERGONYA

En el cor de la falla,
l'aigua és sentiment,
dos éssers en la banyera,
un amor naixent.

Rents mútuament,
símbol d'acceptació,
la dansa de l'aigua,
sublim connexió.

Les gotes ballen
com una cascada d'anhels,
emmarcant l'escena
com a una obra els pinzells.

L'abraçada de l'aigua és
com una melodia,
una escena desitjada
i plena d'harmonia.

Els ninots es miren,
els ulls resplendeixen,
una unió que el cor
d'amor tenyeixen.

La banyera esdevé
un escenari de pas,
res importa on es banyen,
si a casa o al ras.

Els cossos pintats
amb aquarel·les d'afecte,
expressen la diversitat,
dins d'un món perfecte.

Cada contacte,
una pàgina de llibre,
que conta la història
d'una ànima lliure.

Dues persones que es miren
Dues persones que es toquen
Dues persones que riuen
Dues persones que viuen

EL PENSADOR DE LA DUTXA

Dins la dutxa,
un ninot medita,
pensant en colors,
elecció maldita.

La paleta de l'ànima,
reflex de l'interior,
a vore quin to
li dona més esplendor.

És un ritual de transformació
s'ha de prendre la decisió
de triar la vestimenta
i tot el que la complementa.

Els pensaments,
com gotes cauen,
mentre decidim
quins colors complauen.

L'arc de sant martí
en el seu cabell,
tots els colors
en el mateix garbell.

El reflex en la dutxa
com mirall d'esperança,
els colors s'entrellacen
com en una dansa.

L'armari es transforma
en melodia de tonalitats,
que ssempre ofereix
un ventall d'oportunitats.

El ninot ja està arrugat
tot i que no ha pensat
com va a anar mudat
puix ara ja està dutxat.

TIRANT-SE EL PÈL

Així, la banyera és
un teatre de la ment,
amb colors que canvien
com un esdeveniment.

El ninot es desespera
i el pèl paga la seua fartera.
Un color un estat d'ànim
han triat amb molt de mim

Una miqueta descolorit
blanc i negre és el color
i el xic sembla avorrit
sembla desfet de dolor.

Un color que il·lumina
i un altre de fosc
o l'alegria el culmina
o ha perdut la seua frescor

Un bon estat d'ànim
és un color magnànim
i si l'estat no és bo
és fosc com el carbó.

Tant s'ha tirat el pèl
veges tu quin desgavell
que ha posat el crit al cel
i s'ha desfet tot el cabell.

Ulls blaus com el cel
si la calma es presenta,
posa la ment al punt zen,
i si no caga rebenta.

De sobte, el groc apareix,
en un gir inesperat,
un color que resplendeix,
i representa l'ansietat.

El roig entra de sobte,
com una ràbia teatral,
el ninot s'estremeix,
és una fúria brutal.

L'aigua canviant,
un espectacle divertit,
cada color, una trama
d'humor ben construït.

Però el verd apareix,
molt tranquil · litzador,
revestit d'esperança,
i de pau aclaparador.

La banyera és l'escenari,
el riure el guionista,
busca amb cada color,
una expressió humorística.

UN AUTO-TALLAT

L'escena deixa patent,
un ninot que riu amb ganes,
i mostra el seu talent
emprant tisores com armes.

Amb un tall més subtil,
pel públic aclamat,
una comèdia d'estil,
que deixa bocabadat.

A tot el món ha espantat,
sort que no isca malparat,
d'un espectacle improvisat,
que encara no ha acabat.

A la banyera, el ninot
és un artista valent,
amb tisores i cabells,
tot un esperiment.

A mi no me'l talla ningú
sembla que està dient
i mirant a cadascú
mostra el que està fent

Quina por vore'l jugar
amb les seues estisores
per a tot el cabell igualar
necessitarem algunes hores

Si jugar a perruquers
semblava divertit
jo m'he cagat als bolquers
de tot el que he patit.

S'ha tallat per darrere
sent un poc temerari
no coneix les barreres
com a actor a l'escenari.

EL PRESUMIT

Ombra ací i ombra allà
maquilla-te maquilla-te
xiule mirant-me al mirall
...i mira-te i mira-te

Pentinat i repentinat
el meu monyo celestial
visc de mi enamorat
perquè tinc un cabell bestial.

Porte a la bossa un raspall
per la melena engalanar
me l'eixugue en un ventall
no es vaja a replanar

No és que siga presumit,
però soc guapo de veres
els envejosos sempre han dit
que em manquen primaveres

Els de la falla gran,
eixos que no tenen por,
a mi sempre em veuran
en tota la meua esplendor

La festa s'il · lumina
amb la meua presència,
que sembla ser divina
i soc sempre l'essència.

Mai renuncie a les modes
d'influencers i d'estreles
i si tu mai t'acomodes
no et quedaràs a dues veles.

Amb la mirada altiva,
una postura regalada,
com si cada pas fora
una obra guardada.

Els meus cabells
són una obra mestra,
dansen al ritme
de la meua grandesa. ///

NATALICIS

DIEGO PÉREZ SANAHUJA
7 D'ABRIL DE 2023

EVA SANCHIS CUÑAT
1 D'OCTUBRE DE 2023

NOA PEIRÓ YARDEN
27 DE DESEMBRE DE 2023

El vostre amic Rodamons

EL RIC SENSE

E

n un lloc llunyà en temps i distància, vaig conèixer aquesta història que hui vos comptaré.

Caminava com de costum pels camins que anaven sorgint sota els meus peus; quan en un xicotet lloga-

ret em vaig trobar amb el protagonista d'aquesta història, era conegut amb el malnom de "El Ric Sense".

Com ja sabeu, la curiositat guia sempre els meus passos i el temps que estic a cada lloc... Uppss potser no ho sabeu? No ens coneixem encara?... Perdó, per no presentar-me; per als nous amics, soc Rodamons, viatger sense rumb, guiat per la il·lusió de descobrir en cada racó, una nova història per omplir les meues alforges de saviesa, costums nous i amistats... Ara que ja ens coneixem, puc tornar al tema que ens ocupava...

Vaig sentir parlar de "El Ric Sense" un matí, poc abans d'arribar al llogaret on vivia, uns caminants que es van creuar al meu camí, anaven rient-se d'aquesta persona; comentant entre bromes que "El Ric Sense" era al temps el més ric i el més pobre de la població i que el càstig que patia diàriament era el pitjor que podia suportar un home...

Un curiós malnom si es tractava d'una persona rica, per què era conegut com a Sense? I si no tenia res. Per què li cridaven Ric?... Els meus passos es van encaminar tots sols darrere del

**QUAN EM VAIG
AVORRIR
D'ESPERAR, VAIG
VEURE UN GRUP
DE XICALLA
JUGANT EN UN
RACÓ, M'ACOSTÍ
A ELLS I COM
SI ENS
CONEGUÉREM
DE TOTA LA VIDA,
ELS VAIG DIR
DIRECTAMENT:
HEU VIST HUI
"AL RIC SENSE"?**

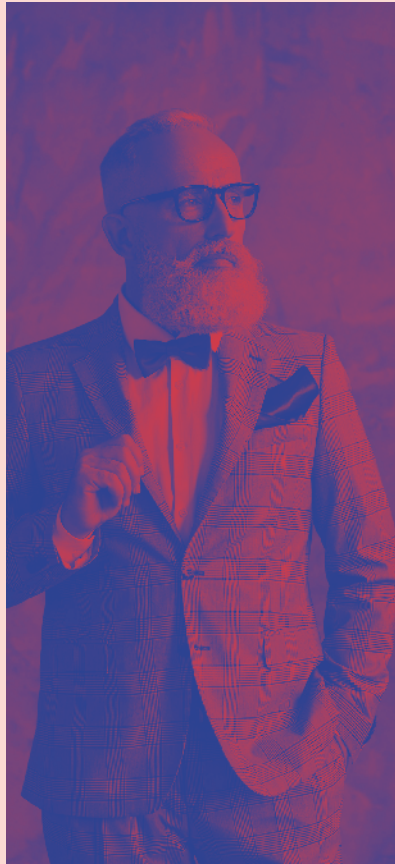
secret d'aquest malnom. Quan vaig eixir dels meus pensaments, estava al centre del llogaret, observant les construccions i els veïns que es movien en les seues tasques diàries... vaig tractar d'imaginar com seria "El Ric Sense", observant en silenci, assegut en un racó de la plaça, sense cridar l'atenció de ningú...

Quan em vaig avorrir d'esperar, vaig veure un grup de xicalla jugant en un racó, m'acostí a ells i com si ens coneguérem de tota la vida, els vaig dir directament: Heu vist hui "Al Ric Sense"?...

Els xiquets van deixar el joc per un moment, em van mirar per a veure qui era i sense donar-li major importància, van contestar a l'uníson "Encara no ha passat per ací, hui tardarà, perquè va molt carregat"... i només acabar la frase després del crit d'un d'ells de "Tu la portes" van desaparèixer de la meua vista.

Vaig continuar a l'espera, tenia una xicoteta pista, algú molt carregat era "El Ric Sense".

M'acostí a una espècie de mercadet ambulant on hi havia de tot i de

res i vaig repetir la mateixa pregunta: Heu vist hui “Al Ric Sense”?... Les persones que allí estaven es van mirar entre elles i van contestar alguna cosa semblant als xiquets: “Com cada dia va més carregat, tarda més a passar; espera-li assegut.”

Vaig pensar que seguir amb eixa estratègia no anava a portar-me fins al curiós personatge; em vaig acostar al bar del poble, on sempre sol haver-hi algun ancià amb molt de temps i ganes que algú nou escolte les seues històries. Vaig localitzar ràpidament el meu objectiu, un ancià del lloc, arrugat pel temps i amb l'única activitat de veure passar als veïns per la porta del bar mentre buscava el sol.

- Bon dia, bon home! Em permet asseure'm al seu costat? (Li vaig dir amb el millor dels meus somriures). L'home em va mirar i va fer un gest assenyalant el banc on estava assegut.

- Bon dia, foraster. Què et porta per aquests llocs solitaris?

- El meu nom és Rodamons i em dedique a recórrer camins i senderes a la recerca d'històries... En arribar al

**VAIG PENSAR
QUE SEGUIR
AMB EIXA
ESTRATÈGIA
NO ANAVA A
PORTAR-ME
FINS AL CURIÓS
PERSONATGE;
EM VAIG
ACOSTAR AL BAR
DEL POBLE**

seu llogaret he sentit diverses vegades un nom que ha despertat la meua curiositat i no pogut resistir-me a descobrir de què es tracta.

L'home em va observar uns instants, com a sorprès que enmig de la seua rutina diària poguera haver-hi alguna cosa interessant que em fera detindre els meus passos...

-Dis-me jove, quin és eixe nom?, és ben conegut que en totes les xicotetes viles, tots els veïns tenen un mal-nom... Quin ha despertat la teua curiositat?... Crec conèixer el de totes les famílies d'aquest llogaret...

-“El Ric Sense”. Vaig contestar, observant el gest de l'ancià... i veient com passava de la curiositat, a la incredulitat i després al somriure...

- Aaah!. Alguna cosa m'imaginava jo. Perquè si tens temps i em convides a una mesureta de vi t'ho narre de seguida.

Amb un gest vaig convidar a l'ancià a entrar en el local, al mateix temps que assentia. No era alt el cost de descobrir el secret que despertava la meua curiositat. L'ancià agafà seient i va començar a narrar:

Fa ja algun temps un jove hereu d'una família adinerada, malcriat des del bressol, sense vergonya, que no li faltava res i que tot ho aconseguia amb crits, plors i rabietes... prengué el costum d'anar amb un dels seus servents pels carrers del llogaret i tot allò que veia que causava alegria a algun veí, se li abellia immediatament i corria o enviava al seu criat a aconseguir-ho. Si el veí en qüestió no estava disposat a compartir-lo o cedir-lo, corria a la recerca dels seus pares perquè li ho aconseguiren de la forma que fora... i per por que agafara una rabieteta o la ira del jove, pagaven o furtaven el desitjat objecte per al seu xicotet. Tal era l'avarícia del jove que li era igual arrabassar un gelat a un xiquet, una mascota al seu amo o el vestit que lluïa un veí... La seua frase favorita era sempre: "No puc viure sense..." i dia rere dia aquesta obsessió s'apoderava més de la seua vida; No puc viure: sense la teua roba, sense el teu gall, sense el teu llapis... No puc viure sense el teu menjar, sense el teu carro, sense el teu collaret, sense el teu perfum, sense, sense, sense...

I malgrat aconseguir-lo tot; quan estava en el seu poder començava a pensar que algú voldria recuperar-lo.

Dia rere dia els veïns s'ocultaven quan li veien acostar-se a ells, per a evitar què el que els causava alegria els fora arravatat.

Això va continuar per un llarg temps; fins que els pares de jove (que en eixa època ja no ho era tant) van deixar d'existir. "El Ric Sense" es va quedar sense la seua ajuda, però comptava amb els seus servents perquè continuaren cobrint les seues necessitats... encara que a poc a poc els diners dels pares es va anar esgotant i els seus servents li van abandonar...

"El Ric Sense", es va trobar cada vegada més sol i la seua ànsia de posseir més i més coses, li va fer embogir fins a tal punt, que va començar a pensar que havia de cuidar de totes les seues pertinences, per a evitar que els anteriors propietaris volgueren arravatar-se-les. Va lligar gran quantitat de les seues coses, es va cobrir amb totes les robes que havia acumulat i el seu cos podia suportar; va col-

locar en el carro les seues pertinences i va eixir als carrers a la recerca del seu etern "Sense". Ara continua portant totes les seues riqueses amb ell, a dures penes se li veu darrere de la muntanya que transporta, més gran dia a dia; però ara ningú li tem, ha perdut el poder d'arravatar pertinences... Ara els xiquets del poble li enganyen constantment, rient com és natural en ells; i quan "El Ric Sense" s'aproxima a ells, i pregunta l'origen dels seus riures, li canten una tonada de la seua invenció:

"Sense cosquerelles, sense acudits, sense jocs, sense amics no hi ha rialletes, a veure si ens furtes i com ho fiques tot en la teua motxilla..." i en acabar, ixen corrent davant la cara de sorpresa de "El Ric Sense".

Mentre l'ancià em narrava la història vaig veure en directe l'actuació de la xicalla del poble, cantant-li al pobre "Ric Sense" els versos que m'acabava de comptar. Em vaig alçar, vaig observar fixament "El Ric Sense". Semblava una gran muntanya d'objectes sense cap forma, sense saber ni que contenia, ni en quin número els

**LA SEUA FRASE
FAVORITA ERA
SEMPRE:
"NO PUC VIURE
SENSE..."
I DIA RERE DIA
AQUESTA
OBSESSIÓ
S'APODERAVA
MÉS DE LA SEUA
VIDA**

**EM VAIG
ACOSTAR A ELL
AMB UN GRAN
SOMRIURE EN EL
ROSTRE, EM VA
MIRAR AMB
COBDÍCIA,
BUSCANT LA
CAUSA DE LA
MEUA ALEGRIA
I LA MANERA DE
CONQUISTAR-LA**

posseïa... em vaig fixar en el seu trist rostre, sense rialles, sense amics... a la recerca de la felicitat entre les seues possessions; allò que en altres mans semblava una joia i que els feia somriure, s'havia transformat en el seu penar, i cada dia era major la seua tristor per no posseir-ho tot...

Em vaig acostar a ell amb un gran somriure en el rostre, em va mirar amb cobdícia, buscant la causa de la meua alegria i la manera de conquerir-la. A la seua mà vaig posar una ploma trobada en la vora de la plaça... Em vaig acomiadar de l'ancià, em vaig acomiadar de la xicalla i abans d'allunyar-me; només li vaig dir a cau d'orella a "El Ric Sense": A mi l'alegria me la dona la lleugeresa de la ploma, el saber que caminaré pel món amb les meues botes i la meua motxilla i que cada dia serà un nou dia...

I somrient i sense girar-me, vaig marxar d'aquell lloc deixant "El Ric Sense" amb cara d'incredulitat, mirant la ploma i segurament pensant que pertanyeria a alguna estranya au i que el seu valor seria incalculable.

PUBLICITAT

¡Café gratis!

*Falleros de San Vicente de Paül,
Os queremos.*

1. Etiquetanos **@dreamcoffeelovers**
2. Disfruta tu **café gratis.**

*Válida para un café, cortado o café con leche por persona del 1 al 19 de marzo 2024.

VO NUEVO NUEVO

Dream
coffee

dreamcoffee.es

C. Diputada Clara Campoamor, 6 - Tel. 96 327 52 28

EconAuto

Taller Multimarca

Duque de Mandas, 36

MANTENIMIENTO DE VEHÍCULOS • MECÁNICA EN GENERAL

Tel. 960 659 593 · 630 334 971

Mobil

brembo

BOSCH

tallereconauto@gmail.com

mp
MARTA PARRA
PELUQUERÍA Y BELLEZA

📍 Calle Duque de Mandas, 43
☎ 610409494
📷 [martaparra_peluqueriaybelleza](https://www.instagram.com/martaparra_peluqueriaybelleza)

berenjenas a la Miel

Twister de Gambas

www.casaapario.com
Restaurante

Bravas

Bucaneros de Morcilla

Minikebab con Salsa de Yogur

Calamares

Sepia

MiniBurger de Atún

asa
paricio

Menús desde 10€

El Arte del Buen Comer

**CROQUETAS DE CHIPIRONES
CON HUEVAS DE SALMÓN**

Reservas: 96 366 63 53 - 654 08 68 23
reservas@casaapario.com
Calle Motilla del Palancar, frente nº25, 46019, Valencia

BAR

JERONIMO

Calle San Vicente de Paúl, nº 27

T. 963 665 635 - 46019 Valencia

Lola

LENCERIA
CORSETERIA
COMPLEMENTS

Lola Piñango Ripollés

TEL. 96 366 24 54
C/ San Vicente de Paül, 11
46019 Valencia
lola@lola tienda.es · www.lola tienda.es

MANTENIMENT DE L'AUTOMÒBIL

C/SAN VICENTE PAUL 29 BAJO DCHA VALENCIA

600032650 - 963219030

jero-perez@hotmail.com · jeroperezlara@gmail.com

TAPAS Y BOCATAS

 BAR TONI'S

Tel: 688 583 500

Carrer Reig Genoves 40 - 46019 Valencia

**Com sempre,
al costat de les falles.**

**caixa
popular**

Cooperem
amb les persones.

caixapopular.es

BONES FALLES!

La teua
tenda Consum
al carrer
Pare Viñas, 54
Tel. 963 66 41 80
www.consum.es

consum
que bo ser
diferent!

SENSE FRONTERES

E

nguany la pizzeria fa 5 anys, estic feliç de ser part integral d'aquest barri, orgullós de conèixer i rebre a tots els meus clients com una gran família...

Era un estiu calorós a Eivissa. Les platges de l'illa estaven plenes de tu-

ristes, la vida nocturna era una bogeria als carrers. La de Vincenzo Pezzuti és la història d'un ferri que partia des de Balears cap a València: "Estava de vacances amb uns amics a Eivissa i vam anar a visitar un dels molts pobles meravellosos d'Espanya. Eixim de l'illa cap a València, i quan vaig posar un peu en esta ciutat no vaig tornar mai a casa". El vincle amb València va ser immediatament molt fort: "La ciutat està plena de similituds amb Salern: l'equip de futbol local va nàixer el mateix any que la Salernitana i els colors del club són els mateixos que es reproduïxen en l'estendard de la ciutat. Els valencians són molt hospitalaris i amigables i aprendre espanyol és increïblement senzill." Els pares no se sorprenen per l'elecció de Vincenzo: "Sovint els vaig dir que volia realitzar-me fora d'Itàlia, així que no va ser una sorpresa. Vaig tornar a casa al cap d'un any, temps per a instal·lar-me, entendre els costums i comprendre la cultura dels valencians. Podeu presumir d'una mentalitat poc comuna i crec que aquesta és la principal diferència amb Salern".

**EN LA CAPITAL
MUNDIAL DE LA
PAELLA,
ACONSEGUIR
COMENTARIS
POSITIUS NO VA
SER FÀCIL PERÒ
DESPRÉS DE
TANTS
SACRIFICIS
I AMOR PEL
TREBALL DE
PIZZER EL VAIG
ACONSEGUIR!**

A partir d'eixe moment vaig decidir enriquir el meu bagatge d'experiències i marxar-me. Vaig aprovar el curs de pizzer organitzat per Franco's Pizza en Battipaglia, després des d'allí vaig buscar treball: primer vaig viatjar a Còrsega i hui la meua estimada València". En la capital mundial de la paella, aconseguir comentaris positius no va ser fàcil però després de tants sacrificis i amor pel treball de pizzer el vaig aconseguir! Agraïsc a tots els meus clients i convida als valencians a conèixer la meua terra i estimar-la com jo estime la seua! ///

The advertisement for Pizzeria Salernitana features a central black banner with the restaurant's name in large, bold, yellow-outlined letters. Below the name is a close-up of a pizza slice. Surrounding the banner are four smaller images: a large calzone on a wooden board with a side of cherry tomatoes and cheese; a whole pizza with toppings like mushrooms and meat; a long sub sandwich with various fillings and a side of cheese; and a whole pizza with fresh basil leaves. At the bottom of the banner, the website www.pizzeriasalernitana.es is displayed, along with the address "Carrer Duque de Mandas, 30" and the phone number "46019 València - Telèfon: 961 05 42 60". Social media icons for Instagram and Facebook are also present, both labeled "PIZZERIA SALERNITANA VLC".

**PIZZERIA
SALERNITANA**

www.pizzeriasalernitana.es

Carrer Duque de Mandas, 30
46019 València - Telèfon: 961 05 42 60

PIZZERIA SALERNITANA VLC

PIZZERIA SALERNITANA VLC

Refuerzo estructural – Rehabilitación de edificios – Impermeabilización y tratamiento de humedades

C/ Gran Vía del Norte, nº 32 bajo
46117 Betera (Valencia)
www.helpconstructivos.com

info@helpconstructivos.com
960018363

**¡Habitale Mestalla
les desea Felices Fallas!**

**REGALANDO
LOS GASTOS DE NOTARÍA**

**a todos las Falleras/os que quieran
comprar/vender un piso en 2023!!**

AITOR: 652 943 088

Herrera peluqueros

Servicios técnicos de peluquería y estética

Uñas de gel · Pies gel · Manicura
Pedicura · Depilaciones

C/ Ausias March, 12 · Bajo Izda. · 46980 Paterna
Cita previa al tel. 960 23 98 15 / 622 68 45 90

Grandes vinos de pequeños viticultores

La Pampaña
distribuciones

- VENTA DE VINOS DE
PEQUEÑOS PRODUCTORES
- ASESORIA EN SALA Y CARTA
- VISITAS A BODEGAS
- ORGANIZACIÓN
DE EVENTOS
- CATAS

651 069 390 | info@lapampanadistribuciones.com

 [lapampanadistri](https://www.instagram.com/lapampanadistri) www.lapampanadistribuciones.com

CARPINTERIA DE ALUMINIO PEPE CHULIÁ

Pilar Chuliá Pérez

C/ Vidal de Blanes nº 3 Bajo
46024 Valencia

 963304606

 618855308

- Ventanas de aluminio y PVC
- Cerramientos
- Persianas
- Mosquiteras

Restaurante

COMIDAS CASERAS
MENÚ NOCHE PICOTEO

el Trovador

Conde Salvatierra de Álava, 34 - Tel. 963 529 654 - 46004 Valencia
Círculo Amorós, 82 bajo - Tel. 963 356 474 - 46004 Valencia
Plaza Mayor 1, Mislata 46090 Valencia

An illustration of the entrance to the restaurant 'El Trovador'. The entrance is a doorway with a sign above it that reads 'EL TROVADOR'. To the right of the doorway is a small balcony with a railing and a potted plant. The illustration is in a sketchy, hand-drawn style.

A green Peugeot E-308 electric car is shown from a front-three-quarter view, parked on a light blue surface. The car is positioned in front of a large, modern, curved concrete structure. The Peugeot logo is in the top left corner. The text 'PEUGEOT NUEVO E-308 100% ELÉCTRICO' is in the top right. Below the car, the text '¿HASTA DÓNDE TE LLEVARÁ LA ATRACCIÓN?' is followed by 'Hasta 413 km de autonomía WLTP* PEUGEOT i-Cockpit® 3D Sistema multimedia personalizable'. At the bottom, there is a small line of text: 'Serie Nueva E-308 Motor eléctrico. Consumo eléctrico WLTP combinado de la versión básica en aplicación (l/100 kWh) desde 16,4 a 18,2. Emisiones de CO2 WLTP (gr/km) 0. *Hasta 413 km de autonomía (WLTP). Dato en proceso de homologación. Más información en <http://www.peugeot.es/efp308>'.

PEUGEOT
NUEVO E-308
100% ELÉCTRICO

¿HASTA DÓNDE TE LLEVARÁ
LA ATRACCIÓN?

Hasta 413 km de autonomía WLTP*
PEUGEOT i-Cockpit® 3D
Sistema multimedia personalizable

Serie Nueva E-308 Motor eléctrico. Consumo eléctrico WLTP combinado de la versión básica en aplicación (l/100 kWh) desde 16,4 a 18,2. Emisiones de CO2 WLTP (gr/km) 0.
*Hasta 413 km de autonomía (WLTP). Dato en proceso de homologación. Más información en <http://www.peugeot.es/efp308>

FERTO

MANISES

—• EL PUEBLO MÁS AFORTUNADO DE ESPAÑA •—

7 GORDOS

1971 - 1986 - 2012 - 2013 - 2018 - 2022 - 2023

EL PUEBLO QUE MÁS VECES HA
REPARTIDO EL GORDO DE NAVIDAD

C/ Mestre Guillem, 5 Manises

www.loteriamanises.com

**MENSAJERÍA URGENTE CON MÁS DE 15 AÑOS DE EXPERIENCIA
EN EL SECTOR PORTUARIO
PRESUPUESTOS SIN COMPROMISO**

druida2001miguel@gmail.com

LA MODA QUE CRECE CONTIGO

Sanchis
Representaciones

bas Martí
Fabricado en España

cuka
moda infantil

CANADA
HOUSE

Marialex
Creciendo Juntos

YATSI

CAMISAS **N** NACHETE

www.sanchisrepresentaciones.es

Audífonos Bilbao

Audífonos Digitales
Ayudas para la audición
Audiología pediátrica

T. 96 194 88 25

C/ Bilbao, 21 bajo, Valencia

T. 96 325 65 92

C/ Juan Llorens, 3, Valencia

www.audifonosbilbao.com

TIENDA DE MING

ALIMENTACIÓN, COMPLEMENTOS
FRUTOS SECOS – BEBIDAS
GLOBOS – FLORES

SAN VICENTE DE PAÚL, 21 IZQDA. – 698 343 455

SOLUCIONES INTEGRALES PARA LA REHABILITACIÓN, REPARACIÓN Y MANTENIMIENTO DE EDIFICIOS

ESPECIALISTAS EN REFUERZO ESTRUCTURAL

www.helpconstructivos.com

Tel. 960 018 363

D

LOCALES DE ENSAYO

OWNLOAD

*Seguridad 24h/Aire acondicionado/Internet Wifi/Sistema Códex llave
Cámaras de vigilancia controladas las 24h /Seguro de robo/
Dimensiones 18m2 y 25m2/Zona de descanso/
Estudio de grabación/Metro línea3/Box 36-Nº2-104*

Información y reservas:

Tlf:655 420 906

E-mail: localesdownload@gmail.com

Avd blasco ibañez,17
Almassera valencia.

f e

San Vicente de Paúl, 11

Administración:
C/ Marqués de Laconi, 7
46016 Borbotó (Valencia)
Tel. 963 637 349

LA PAGODA
RESTAURANTE CHINO
www.restaurantelapagoda.es
宝塔酒楼

963 669 300 963 279 930

SERVICIO A DOMICILIO GRATUITO
LOS PEDIDOS LLEGARÁN A SU CASA EN MENOS DE 30MIN
PEDIDO MÍNIMO 10,00€

Calle Bilbao 49, 46009, Valencia
HORARIO: 12-16h y 20-24h - ABIERTO TODOS LOS DÍAS

MARYS

CAFETERÍA
PARQUE INFANTIL
BOGATERÍA CUMPLEAÑOS
GENAS FIESTAS

Plaza Ramón Contreras Mangrüt, 12 - 46019 VALENCIA
96 370 07 24 - 635 36 11 31
www.marysol-parqueinfantil.es

FARMACIA
Julia Dolz Martínez
Doctora en Farmàcia

www.farmacijuliadoiz.com

Av. de la Pau, 24 46690 L'Alcudia de Crespins (Valencia)
Telf. 96 204 76 76 – fax 96 204 76 77

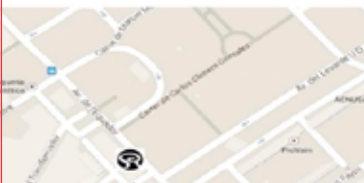

Talleres Paul
Reparación de Plancha y Pintura
MULTIMARCA

San Vicente de Paul, 23 • 46019 Valencia
Teléfono - Fax: 96 365 20 38
tallerspaul_toni@hotmail.com

SANDRA ROJAS
ESTILISTAS

**Avda. Ecuador, 81. Bajo
46025 Valencia**

Tfno: 96 011 23 61

sandra@sandrarojasestilistas.es | facebook.com/sandrarojasestilistas.es

**NIDE
ADAPTACIONES**

- Fabricación y montaje de dobles mandos auto-escuela para turismos, autobuses y camiones.
- Suministro material autoescuelas.
- Adaptación de vehículos para discapacitados físicos.
- Enganches de remolques.

C/San Vicente de Paul, 17-bajo-F • 46019 Valencia
(Junto Plaza Ramón Contreras Mongrell) • Tel. **96 365 14 07**
e-mail: talleresnide@hotmail.com
www.nide-adaptaciones.com

GRUPO
gh

DISTRIBUCION
HELADERIA – HOSTELERIA
622 299 569 – 607 268 651
SUMINISTROS DE MATERIA PRIMA PARA
HELADERÍA, BEBIDAS, ENVASES ...

eleofes
ILUMINACIONES

A.N.L.A. C.E.P.F.

C/ Río Guadalquivir, Par. 22/24
Polígono industrial de Santa Adela, Correo 21
30562 Cruzil (Murcia) Tel. 968 696 682 / Fax 968 687 686
www.eleofes.com / eleofes@eleofes.com

AniCura
CONSTITUCIÓN
HOSPITAL VETERINARIO

C/ALCUDIA DE CRESPIÑS 12 BAJO.963651410.ABIERTO 24 HORAS
TIENDA ESPECIALIZADA Y PELUQUERÍA CANINA Y FELINA

tres
TRAJINES ESCÉNICOS

FORMACIÓN EN ARTES ESCÉNICAS
Teatro - Danza - Audiovisuales

 trajinesescenicos@gmail.com C/Manuel Martí 13-15 649032486 _trajines

Suministros para la
Rehabilitación
Construcción
y Refuerzo Estructural

SOF CAR
Soluciones Técnicas

670 31 95 75 www.sofcar.es
info@sofcar.es

Impermeabilización
Humedades Capilaridad
Refuerzos Fibra Carbono

The advertisement for SOFCAR features a blue background with white text. It lists services such as 'Impermeabilización', 'Humedades Capilaridad', and 'Refuerzos Fibra Carbono'. The company logo 'SOFCAR Soluciones Técnicas' is prominently displayed, along with contact information including a phone number and email address. Three small images illustrate the services: a wall being waterproofed, a wall with moisture damage, and a structural reinforcement using carbon fiber.

2x1
GAFAS
GRADUADAS
95€

Vista o sol graduado
Antirreflejantes alta calidad

irisvisión
miramos por ti

The advertisement for irisvisión eyeglasses features a black and white portrait of a woman with short, wavy hair, wearing large, white-rimmed glasses. The text on the left side of the image promotes a '2x1' offer on 'GAFAS GRADUADAS' (prescription glasses) for 95€. It also mentions 'Vista o sol graduado' (prescription or prescription sunglasses) and 'Antirreflejantes alta calidad' (high quality anti-reflective). The brand name 'irisvisión' is at the bottom left, with the tagline 'miramos por ti' (we look out for you) in smaller text.

CARNES MIGUEL

carnicería-charcutería selecta

Tel. 96 368 03 99

**C/ Padre Viñas, nº 76 bajo
46019 VALENCIA**

VISÍTANOS EN
Avenida Constitución, 184
Valencia. 46019
963067799 / 62205729
ABIERTO DE LUNES A DOMINGO

PAELLAS PARA LLEVAR
COCINA CASERA
CATERING

Don Sigat PUB

NOS HEMOS RENOVADO. PASATE A DISFRUTAR DEL
MEJOR TARDEO Y NUESTRAS NOCHES MÁGICAS.
MUY CERCA DE TI.

Plaza Hermanos Bequer, 15
629 606 031 / 686 139 391

Aquesta comissió ha rebut subvencions
de la Regidoria de Cultura Festiva per a les
activitats de Falles del 2024.

**AJUNTAMENT
DE VALÈNCIA**

Aquesta comissió fallera ha tramitat
la sol·licitud de la concessió de la subvenció
convocada per la Diputació de València
per a les comissions Falleres 2024.

Lletra: Gil-Manuel Hernàndez i Martí

HIMNE DE LA FALLA

*Estrenat en el dia de Sant Vicent Ferrer
de l'any 1989*

E

En la terra de les flors
s'escampa l'horta al voltant
d'una ciutat beneïda pel sol
i amorosida per la mar
d'argent i blau.

Tenen les seues mullers
la fragància del roser
colomes i rossinyols festegen
la frescor d'uns ulls de foc i mel.

Mira foraster, si vens,
la barraca i la Seu
puix tenim el cor al vent,
ben cara al vent
els valencians
i la barriada d'Orriols.

Mira onejar l'estendard
de la nostra falla ací
l'alegria de la llum, la música
i el foc són el més dolç destí.

Som el cor dels Orriols,
fallers de tots els racons,
i entonem el nostre himne,
orgullosos i plorosos d'emoció
i humilitat.

Som el cor dels Orriols,
de València el més fi tul,
puix som els fallers valents
de la falla més gran
Sant Vicent de Paul!!

